Paderborn

Autor:
Data de publicació: 24-05-2022

Escut d'armesMapa d'Alemanya

Coordenades: 51° 43? N, 8° 45? E | |

Base

Estat:
Rin del Nord-Westfàlia

Districte administratiu:
Detmold

Cercle:
Paderborn

Alçada:
110 m sobre el nivell del mar

Àrea:
179,59km2

Habitant:

151.864 (31 de desembre de 2020)[1]

Densitat de població:
846 habitants per km2

Codis postals:
33098–33106

Codis d'àrea:
05251, 05252, 05254, 05293

Matrícules:
PB, BÜR

Clau del municipi:
05 7 74 032

Estructura de la ciutat:
Ciutat central i
8 districtes

Adreça de l'administració municipal
:
Am Abdinghof 11
33098 Paderborn

Lloc web:
www.paderborn.de

Alcalde:
Michael Dreier (CDU))

Localització de Paderborn al districte de Paderborn

El costat sud de la catedral de Paderborn

Ajuntament de Paderborn

Mercat de Paderborn amb Gaukirche

Castell de Neuhaus, construït en l'estil renaixentista de Weser

La ciutat de Paderborn ([pa?d??b???n] és una gran ciutat a la part oriental de l'estat de Rin del Nord-Westfàlia amb més

de 150.000 habitants. Es troba al districte del mateix nom i és la seva seu del districte, és una ciutat universitària, centre superior i centre de la regió de Hochstift Paderborn. El nom fa referència a les fonts del Pader al centre de la ciutat actual.

Paderborn va ser esmentat per primera vegada en un document el 777, quan una Dieta Imperial i un Sínode Missioner van tenir lloc a Paderborn sota Carlemany. La primera universitat westfàlia va ser fundada a Paderborn el 1614, que més tard es va convertir en una facultat independent de teologia. Una nova universitat va ser fundada el 1972; Ja el 1971 es va fundar la Kath. Hochschule NRW. Des del segle IX, la ciutat ha estat la seu d'una diòcesi; Va ser elevada a arxidiòcesi el 1930.

La ciutat va rebre els seus límits actuals a través de la incorporació de comunitats circumdants en el curs de la reforma territorial a Rin del Nord-Westfàlia el 1974, per la qual Paderborn es va convertir en una ciutat important.

Paderborn ocupa el lloc 56 entre les ciutats més grans d'Alemanya.

Contingut

Geografia
Ubicació geogràfica
Paderborn es troba a l'est de Rin del Nord-Westfàlia a la part occidental de Westfàlia Oriental. La ciutat es troba a la cantonada sud-est de la badia de Westfàlia Lowland. Aquí el paisatge pla s'eleva al sud i a l'est fins a l'altiplà de Paderborn.A l'est de la ciutat s'aixeca l'Eggegebirge com a part del bosc de Teutoburg / Parc Natural Eggegebirge. La ciutat es va originar a la capçalera del Pader, on alguns estanys s'alimenten d'unes 200 fonts càrstiques, que poden haver estat una atracció per als primers pobladors i venerable com un miracle o santuari, com ho demostra avui la catedral immediatament adjacent. Amb una longitud de 4 km, el Pader és el riu més curt d'Alemanya. Desemboca al Lippe al districte de Paderborn del castell de Neuhaus, que també hi acull la pastura alpina. Moltes aigües estanques enriqueixen les zones d'excursions de Paderborn, de manera que es poden trobar nombrosos llacs a la zona de la ciutat. El punt més alt de l'àrea de la ciutat es troba al districte de Neuenbeken a 347 m sobre el nivell del mar (?), la més baixa de Sande a 94 m sobre el nivell del mar (?). Mapa amb totes les coordenades: OSM | WikiMap . La ciutat és servida pel Westfàlia Hellweg, coneguda des de l'Edat Mitjana, que condueix des de Duisburg via Paderborn fins a la travessia de Weser a Corvey i des d'allà més a l'est, avui és la B 1.

Estructura de la ciutat central
La ciutat central és el districte amb més habitants. Es divideix en diversos districtes: Altstadt/Mitte, Riemekeviertel, Fischteiche, Stadtheide, Lichtenfelde/Kaukenberg, Mönkeloh, Barkhausen i Südstadt.

Estructura de la ciutat
D'acord amb els principals estatuts de la ciutat, es van formar set districtes a la ciutat de Paderborn. Juntament amb la ciutat central, això es tradueix en vuit unitats administratives. Aquests corresponen als districtes idèntics a l'àrea, només els districtes Schloß Neuhaus i Sande, que es combinen en un districte, formen un districte comú.

En els dos districtes més poblats de Schloss Neuhaus/Sande i Elsen, els comitès de districte són creats per l'ajuntament després de cada elecció municipal. Per als altres districtes amb menys habitants, l'ajuntament elegeix un líder local en cada cas.

A més, hi ha una oficina d'administració de districte als districtes de Schloss Neuhaus/Sande i Elsen. Els comitès de districte i els líders locals han de tenir cura dels interessos del districte davant el consell i també se'ls poden encomanar certes tasques d'administració del dia a dia. [2] Cap districte en el sentit de l'estatut principal és la "ciutat central" de Paderborn, que inclou l'àrea que no pertany als districtes; Marienloh i Wewer eren municipis independents abans de 1969; la resta de districtes van ser municipis independents fins al 1974. Paderborn ha crescut així fins a la seva mida actual a través de la reforma territorial de 1975.

Taula Ciutat i districtes

Barri	Àrea (km²)	Població[3]	Densitat de població (habitants per km²)	Incorporació
Ciutat central	45,93	86.935	1.892	–
Castell de Neuhaus	24,04	26.584	1.105	1 de gener de 1975
Elsen	20,19	16.323	808	1 de gener de 1975
Wewer	16,88	0,7,177	425	1 de juliol de 1969
Sands	23,39	0,5,792	247	1 de gener de 1975
Marienloh	7,37	0,3,238	439	1 de gener de 1969
Dahl	17,14	0,2,817	164	1 de gener de 1975
Neuenbeken	14,85			

0,2,345
157
1 de gener de 1975

Benhausen
9,80
0,2,432
248
1 de gener de 1975

Paderborn
179,59
153.652
846

Paderborn: Estructura de la ciutat

A 31 de maig de 2021 (excloses les residències secundàries)[4]

La ciutat de Paderborn també inclou diversos pobles més petits, principalment Kaukenberg, Mönkeloh, Nesthausen, Gesseln i Mastbruch, que no tenen l'estatus de districte oficial.

El 30 d'abril de 2017 vivien a Paderborn 150.338 persones amb residència habitual. En aquell moment, el preu mitjà del lloguer era de 6,45 euros per metre quadrat[5], al gener de 2020 es va mesurar un preu mitjà de lloguer de 8,34 € per m². [6]

Ampliació i ús de l'àrea urbana
Paderborn té una superfície de 179,38 km². Les terres forestals i agrícoles representen la major part de la terra amb una superfície combinada al voltant del 62,1%, mentre que les àrees d'assentament i trànsit cobreixen un altre 30%. [7]

L'extensió més gran en direcció nord-sud és d'uns 16,4 km, en direcció est-oest d'uns 17,7 km.

Àrea

per tipus d'ús	Àrea en km²	Part de l'àrea total
Terres agrícoles	82,89	46,21 %
Zona boscosa	28,53	15,90 %
Edifici, espai obert i operatiu	36,52	20,36 %
Àrea de trànsit	17,24	9,61 %
Superfície de l'aigua	4,86	2,71 %
Zona esportiva i verda	6,93	3,86 %
altres usos	2,43	1,35 %

Municipis veïns
Les següents ciutats i municipis limiten amb Paderborn (començant en sentit horari al nord): Hövelhof, Bad Lippspringe, Altenbeken, Lichtenau, Borchen, Salzkotten i Delbrück (tot el districte de Paderborn). Les principals ciutats més properes són Bielefeld, Gütersloh i Münster al nord-oest, Göttingen a l'est, Kassel al sud-est i Hamm a l'oest.

Geologia
El subsòl del terme municipal està format principalment per pedra calcària de marl del Cretaci superior.
És tectònicament poc pertorbat, lleugerament inclinat cap a l'oest cap a l'interior de la badia de Münsterland i està cobert allà per marlstone d'argila més jove de la marl d'Emscher. Les roques es troben sobre una base de roques devoniàs i carboníferes plegades. Les terres baixes a l'oest de Paderborn estan cobertes per roques soltes majoritàriament arenoses del Quaternari sobre guix. Consisteix en dipòsits glacials com morrena subterrània i sorres d'aigua de desglaç, així com els sediments fluvials dels rius Lippe, Alme i Pader.

La planta baixa més alta de la zona de la ciutat està formada per sorres de les sorres i graves dels lippe, pader i alme. Localment, aquesta aigua subterrània s'utilitza per a subministraments individuals. Les roques sòlides de l'edat mitjana que es troben sota les sorres estan ben drenades, però els aqüífers càrstics propensos a la contaminació. Al nord de la zona de la ciutat, se superposen per Emscher marl, que només és lleugerament permeable. Per sota d'aquesta margues, les aigües subterrànies càrstiques estan embassades, que flueixen des del sud. Surt a la superfície en una varietat de fonts en una línia entre el districte de Riemeke i Marienloh; el Pader originari d'aquí, per exemple, s'escapa a més de 200 fonts individuals. Aquesta aigua subterrània càrstica té qualitat d'aigua potable i s'utilitza juntament amb les aigües subterrànies de porus del Boker Heide i les obres d'aigua de Diebesweg per abastir la ciutat central i els

districtes orientals. Els districtes del sud reben aigua potable de la presa d'Aabach i Benhausen i Neuenbeken reben aigua potable de les obres d'aigua d'Altenbeken-Hossengrund de roques del Cretaci inferior i el Baix Muschelkalk.

Paderborn té una important indústria cimentera que mina calcàries de marl del Cretaci superior. La sorra i, en menor mesura, la grava quaternària s'utilitza com a material a granel, sorra de construcció i per a la producció de maó de sorra-calç. L'argila quaternària i el llim del Quaternari també s'utilitzen com a matèria primera de maó.

Rendiment geotèrmic de l'àrea urbana

L'altiplà de Paderborn constitueix la part oriental de la ciutat. Allà, les calcàries marques del Cretaci superior són meteorides a la superfície per formar una terra marró de 50 cm de gruix i rica en nutrients feta d'argila argilosa. Els dipòsits locals de loess de l'Edat de Gel s'han erosionat com a resultat de la desforestació a l'Edat Mitjana i formen col·luvials en valls seques. A l'oest de l'àrea de la ciutat, predominen els podsols àcids i pobres en nutrients, que s'intercalen parcialment amb Ortstein al subsòl. A les cunetes, valls i terres baixes, els dipòsits dels rius s'omplen d'aigua subterrània fins a la superfície del sòl. Les gleye resultants s'utilitzen com a pastures. Les planes inundables d'Alme i Lippe estan cobertes principalment per sòls de planes d'inundació. [8]

La idoneïtat de Paderborn per a l'ús de fonts de calor geotèrmiques mitjançant sondes geotèrmiques i per a la generació de calor mitjançant calefacció per bomba de calor és localment molt diferent. Grans parts de l'àrea de la ciutat són mediocres per al seu ús, les ubicacions individuals en una línia de Neuhaus / Marienloh Castle a Elsen / Wewer no són adequades. Amb l'inici de l'ascens cap a l'Eggegebirge a la part oriental de la ciutat, la usabilitat millora (veure el mapa adjacent). [9]

Clima

? article principal: Clima a Ostwestfalen-Lippe

El clima a Paderborn es descriu per la ubicació de la ciutat a l'àrea de transició oceàniques-continentals d'Europa Central en general i la ubicació a la part posterior del bosc oriental de Teutoburg en particular. L'àrea es troba principalment a la zona del clima marítim subatlàntic amb influències continentals parcialment temporals. Els hiverns solen ser suaus sota influència atlàntica, la influència continental està protegida pel bosc de Teutoburg. Els estius són moderadament càlids. Les temperatures en els districtes baixos de la ciutat a la badia de Westfàlia són de mitjana de 9 a 10 °C, a les zones de pujada al bosc de Teutoburg són més baixes i estan al voltant de 8 °C.

La precipitació està significativament influenciada per la ubicació al bosc de Teutoburg. En general, Paderborn és una de les ciutats més humides de Rin del Nord-Westfàlia, juntament amb les ciutats de Bergisch i Siegerland. La precipitació anual en tots els mesos està molt per sobre de la mitjana nacional. No obstant això, depenent de la situació, la quantitat de precipitació sol variar anualment entre uns 750 i 1000 mil·límetres. Atès que els vents dominants solen bufar des del sud-oest i porten aire humit des de l'Atlàntic, hi ha una pluja pronunciada al costat del vent del bosc de Teutoburg, que és la primera barrera a la vora de les terres altes de Weser. [10]

Història

? article principal: Història de la ciutat de Paderborn

Prehistòria i Història Antiga

Les troballes individuals a la Terra de Paderborner es poden detectar des del final del paleolític i la disminució de la glaciació amb el final de les edats glacials. Hi ha diversos llocs de dipòsits de l'Edat de Pedra Mitjana, moviments de terres més grans i tombes neolítiques de caixes de pedra, així com túmuls funeraris de l'Edat del Bronze i habitatges permanents almenys des de l'Edat de Ferro preromana. En l'època romana, Paderborn generalment pertanyia a l'àrea d'assentament dels alemanys occidentals i, per tant, al llarg dels segles al territori de diverses tribus. En l'època del camp de subministrament romà prop d'Anreppen a pocs quilòmetres a l'oest, que va ser construït l'any 4 dC i va durar només uns pocs anys com a resultat de la derrota romana a la batalla de Varus, aquests eren els brukterians. A causa de consideracions logístiques de distàncies de marjal, subministrament d'aigua i connexions als passos, es considera poc probable que aquest campament fos el campament romà més oriental al llarg del Lippe. Se suposa que un o més campaments encara per descobrir es trobaven prop de les fonts del Lippe o del Pader a l'àrea de Paderborn.

El gran assentament d'artesans medievals Balhorn al llarg de l'Alme a l'oest de la ciutat (Balhorner Feld, avui entre el centre de la ciutat i el districte de Wewer), a la intersecció de Hellweg i Frankfurter Weg (via regia), probablement va existir almenys des del temps al voltant del naixement de Crist fins al seu declivi. En el moment de la migració dels pobles entre el 300 i el 600, amb algunes excepcions, la continuïtat de l'assentament es va trencar i els assentaments germànics individuals a l'àrea de Paderborn van quedar deserts.

Alta Edat Mitjana

Al segle VII, les tribus saxones que envaïen des del nord es van establir, a la zona més gran de Paderborn els Engern (a l'oest dels westfàlia, a l'est dels Ostfalen). El 772 van començar les guerres saxones franques decidides a l'Assemblea Imperial de Worms. Com a resultat, Carlemany va envair la zona de l'Engern des del sud a través de la via rèquia. El 776 Carlemany es va quedar a Paderborn després de la violenta subjugació de les tribus paganes saxones (controvertides entre els contemporanis). Va arribar a la fundació del Karlsburg i després de la seva destrucció al Palatinat Paderborn al Paderquellen per a la cristianització dels saxons. [12] El 777, el primer Reichstag i un sínode missioner sota Carlemany van tenir lloc a Paderborn. Al mateix temps, aquest va ser el primer nom oficial de l'assentament a les fonts de Pader (patris brunna). Altres assemblees imperials de Carles a Paderborn van tenir lloc els anys 780, 782, 783, 785, 799.

Després de llargues batalles, diverses revoltes dels saxons i amb la batalla decisiva a Sintfeld al sud de Paderborn, la ciutat va pertànyer a l'Imperi Franc des del 794. El 799, el papa Lleó III, que va haver de fugir de Roma d'un aixecament, es va reunir amb Carlemany al Palatinat de Paderborn per demanar-li ajuda. A canvi, la promesa de la coronació de Carles com a emperador, que va tenir lloc el 25 de desembre de 800 a la Basílica de Sant Pere de Roma. A més, es va fundar la diòcesi de Paderborn, de la qual va sorgir l'actual arxidiòcesi de Paderborn. La construcció de la primera església predecessora de l'actual catedral de Paderborn també va començar l'any 799. El primer bisbe de Paderborn el 806 va ser el saxó Hathumar, que originalment va créixer com a ostatge sota els francs. Va fer que la catedral s'ampliés i per primera vegada es va construir una fortificació de maó al voltant de l'assentament prop de la catedral, el Domfreiheit.

Una assemblea imperial a Paderborn el 815 sota l'emperador Lluís el Pietós va decidir fundar primer el monestir de Neu-Corbie, el posterior Corvey i en segon lloc la nova diòcesi de Hildesheim amb el nomenament del canonge Gunthar de Reims com el primer bisbe de Hildesheim; va rebre un diploma de protecció i immunitat de Lluís el Pietós. [13] El 822, Lluís el Pietós va concedir a la diòcesi de Paderborn sota el bisbe Badurad el dret de encunyar monedes. Per consolidar la nova fe cristiana entre els saxons convertits, les relíquies de Sant Liborius van ser transferides de Le Mans a Paderborn el 836. Això va marcar l'inici de l'agermanament de la ciutat més antiga d'Europa.

Després de la divisió de l'Imperi Franc en el Tractat de Verdun, Paderborn va pertànyer des del 843 a l'Imperi Francònic Oriental sota Lluís l'Alemany i va estar en aquesta posterior capital de l'Antic Regne del Bisbat del mateix nom.

Els hongaresos que es trobaven a l'Imperi no van poder prendre Paderborn ni tan sols en la seva tercera campanya el 924, que es va deure a la fermesa dels vigilants no oficials. D'acord amb la llei promulgada pel rei Enric I sobre la constitució militar de les ciutats, es va crear un vigilant oficial per a la defensa de la ciutat, que pressuposava l'existència d'un dret oficial de ciutat a causa del jurament civil que s'havia de prendre per a aquest propòsit. S'especula que la bona fortificació de Paderborn i el seu justicier no oficial van servir al rei com a model per a la llei. La milícia oficial va existir fins a la seva prohibició el 1806.

Alta Edat Mitjana

L'any 1000, es va produir un gran incendi a la ciutat, del qual també van ser víctimes el Palatinat i la primitiva catedral. El 1002, la coronació reial de Kunigunde (esposa d'Enric II) va tenir lloc a Paderborn. Una nova catedral va ser construïda entre 1009 i 1015, iniciada per Meinwerk (bisbe fins al 1036), de la qual s'originen les dues petites torres rodones actuals. També va fundar el monestir benedictí Abdinghof (1019) i l'abadia de Busdorf, va fer construir el palau episcopal i la capella de Bartomeu i va renovar les fortificacions de la ciutat i ciutat del castell carolingi d'Hathumar.

Els fonaments de l'església del bisbe Meinwerk formaven part d'una creu d'església planejada de quatre monestirs, dels quals només es van realitzar els dos que formen l'eix est-oest. [14] Per al monestir d'Abdinghof que va fundar a l'oest de la ciutat, va cridar monjos de Cluny, i per a l'església busdorf a l'est, el bisbe Meinwerk va enviar a Jerusalem el 1033 per obtenir les dimensions de l'Església del Sant Sepulcre allà com a base. [15] La capella de Bartomeu al nord de la catedral va ser construïda per constructors bizantins de Constantinoble. [16] Es va ometre la fundació planificada d'un altre monestir al sud de la ciutat, la seva funció com a representació de Roma va ser finalment assumida per l'Abdinghofkirche, el transsepte occidental més romà simbolitzava la basílica de Sant Pere. Els diversos edificis de l'església van formar així una topografia sacra, el centre de la qual va ser el nou edifici catedralici de Meinwerk.

Després de la mort de Willigi, elector i arquebisbe de Magúncia i arxicancellor de l'Imperi, Paderborn va ser alliberat de la dependència secular de Magúncia el 1011 i elevat a l'estatus de diòcesi imperial. La primera menció documental de Paderborn com a ciutat es remunta a 1028.

De 1051 a 1076 el bisbe Imad va fer construir la catedral amb la gran torre oest (des de 1068) i es va estendre entre 1060 i 1071 l'església de Busdorf. El 1058, gairebé tota la ciutat va ser víctima d'una segona gran conflagració. El 1133 hi va haver un altre gran incendi a la ciutat. Les fortificacions exteriors de la ciutat van existir demostrablement el 1146 en l'extensió de l'anell central encara visible (descripció en una butlla papal al bisbe Bernhard I). Després d'un altre gran incendi el 1165 a l'oest de la ciutat, marktkirche i Abdinghof van ser reconstruïts.

El document més antic que es conserva amb un segell de la ciutat data de 1222. El mateix any, els ciutadans es van revoltar contra el govern del bisbe. El 1225, el rei Enric VII va limitar severament el poder del comte episcopal i va concedir privilegis a la ciutadania. El 1241 es va establir finalment el nom de la ciutat "Paderborn". El 1247, l'emperador Frederic II va ser el primer a atorgar al bisbe Simó I zur Lippe (fins al 1277) el títol de "Príncep-Bisbe".

Baixa Edat Mitjana

El 1254 Paderborn es va unir a la Lliga renana de ciutats. [18] Un any més tard, el bisbe va traslladar temporalment el seu seient a Neuhaus. La primera menció d'un ajuntament es troba el 1279. A canvi d'una taxa anual de tres marques, que ha de ser pagada pel "rathus sive pretorium", Otto von Rietberg, bisbe de Paderborn, i el capítol de la catedral donen a la ciutat jurisdicció sobre el pa i la cervesa. [19] El 1289, una gran conflagració es va estendre per tota la ciutat. El 1295 Paderborn va ser esmentat en un document com a membre de la Lliga Hanseàtica. [20] Aquí van creuar les importants rutes comercials nord/sud (la Via Regia Bremen-Frankfurt) i oest/est (el Hellweg Aachen-Königsberg).

El bisbe Bernhard V va afirmar el dret a la lliure elecció al Concili el 1327. El 1340 hi va haver un altre gran incendi a la ciutat. Durant el regnat (1341-1361) del príncep-bisbe Balduí de Steinfurt, la plaga desenfrenada va delmar la població de la ciutat. El 1370, el príncep-bisbe finalment va traslladar la seva residència al castell de Neuhaus. L'Electorat i l'Arquebisbat de Colònia, que havien intentat durant dècades incorporar per la seva fi la diòcesi de Paderborn, van fer les paus amb Paderborn el 1449, igual que el Landgravi de Hessen, que va durar 33 anys. Després d'una campanya contra el comte Otto von Waldeck després de les seves incursions a la diòcesi (saqueig de Lichtenau) el 1474, la pau va concloure amb Waldeck un any més tard.

Primer període modern

El gran incendi de la ciutat de 1506 havia revelat la manca de possibilitats d'extinció, que va conduir a la construcció d'un subministrament artificial d'aigua (l'"art de l'aigua" al Plankpader). Amb la finalització de l'estació de bombament i canonades el 1523, Paderborn va rebre la seva primera xarxa de canonades. El 1571 Paderborn tenia uns 5.400 habitants.

En l'era de la confessionalització, la majoria de la població de la ciutat de Paderborn es va convertir en protestant, principalment contra el sobirà episcopal. Després d'un motí a la llibertat de la catedral (1528) hi va haver fraccionaments i de vegades revoltes de guerra civil entre la població, que van durar fins al 1604. La nova fe va trobar el seu primer reconeixement legal el 1555 sota la pressió del poble. Amb Enric IV, fins i tot el príncep-bisbe va professar breument la seva nova denominació. Va entrar a Paderborn amb la seva dona el 1578. Amb la seva mort el 1585, va començar la "Contrareforma", per la qual cosa el capítol de la catedral va portar els jesuïtes a Paderborn. En la "Batalla de Paderborn" el 1604 l'alcalde protestant Liborius Wichert (alternativament Wickard o Wichard) va ser executat, i la ciutat va perdre la seva independència davant el príncep-bisbe catòlic. El 1612 és l'any fundador del Theodorianum. De 1613

a 1618, l'ajuntament actual va ser construït a l'estil del Renaixement de Weser. El 1614, els jesuïtes van fundar una universitat que va ser la universitat més antiga de Westfàlia fins a la seva dissolució el 1818. El 1618 hi havia 300 habitants cervesers a Paderborn. Cristià de Brunswick va robar el santuari de Libori el 1622 i el va fondre (vegeu Pfaffenfeindtaler) després que les seves tropes protestants fossin capaces de penetrar a la ciutat a través de la traïció sense cap problema. Cinc anys més tard (1627), però, les relíquies libori van ser retornades. El 1630 Friedrich Spee va escriure el Cautio Criminalis contra la mania bruixa al Col·legi Jesuïta de Paderborn.

La ciutat va experimentar un total de 16 setges durant la Guerra dels Trenta Anys i es va veure greument afectada diverses vegades pels bombardejos, els ingressos i els saquejos. Sota el mariscal de camp Carl Gustav Wrangel, va arribar el 1646 a la mòlta per les tropes hessianes i sueques. La reparació dels danys de la guerra a les fortificacions de la ciutat es va completar el 1651. El 1652, el joc de cartes Sechsundsechzig es va jugar per primera vegada a la taverna d'Eckkamp No. 66 (segons una placa commemorativa adjunta a aquest lloc), per tant també es coneix sota el nom de Paderbörnern.

El 1658, les dones del cor agustinià van fundar el Michaelskloster amb el Gymnasium St. Michael Paderborn, l'escola de noies més antiga de NRW. De 1661 a 1683 va governar el bisbe Ferdinand von Fürstenberg. El 1661 es va iniciar la construcció de l'església franciscana, seguida el 1686 per l'església de Sant Miquel.

Clemens August de Baviera va governar de 1719 a 1761 com a príncep-bisbe. A la Guerra dels Set Anys es va oposar a Prússia. La guerra es va convertir en una severa prova d'estrès per a les seves possessions, de manera que fins i tot l'existència del bisbat de Paderborn estava en joc. [21] El príncep-bisbe Wilhelm Anton von der Asseburg va iniciar la fundació de la companyia d'assegurances d'incendis a Paderborn el 1769. El 1770 va obrir el primer orfenat a Paderborn. Des de 1772 va publicar el PaderbornIsche Intelligenzblatt. Després de l'abolició de l'orde jesuïta el 1773, va reorganitzar la Universitat de Paderborn, es va fer càrrec de l'escola de gramàtica i la universitat en la seva supervisió directa i un any més tard va establir càtedres addicionals per a la llei i la llengua francesa. El 1777 va fundar el primer seminari paderborn per servir millor al futur clergat. El segle XVIII també va estar marcat per les activitats de construcció del mestre d'obres barroc Franz Christoph Nagel.

Modernitat

En els anys 1802/1803 el bisbat va caure en la seva caiguda en favor de la secularització, i el príncep-bisbe va perdre el seu càrrec secular com a príncep. Les tropes napoleòniques van prendre la ciutat sense lluitar el 1806 i van prohibir la milícia. Això va continuar existint com a guàrdia no oficial fins al 1830, però va perdre cada vegada més la seva competència. De 1807 a 1813 Paderborn va pertànyer al Regne Napoleònic de Westfàlia. El 1809, va començar la demolició de dècades dels reductes davant de les portes de la ciutat. El 1804/1805, Friedrich Sertürner, un farmacèutic de Neuhaus, va aïllar la morfina de l'opi per primera vegada en una casa a la plaça del mercat.

Paderborn finalment va arribar a Prússia com a resultat del Congrés de Viena (1815) i es va convertir en la seu d'un districte el 1816 i el 1815 amb l'entrada del Batalló De Fusellers del 2n Regiment d'Infanteria de Westfàlia nº 15 de nou una ciutat guarnició. [22] A més, de 1851 a 1914 el 1r Regiment Westfalià Hussar nº 8[23] i de 1897 a 1914 el 7è Regiment d'Infanteria Lorena no. 158 estaven estacionats a Paderborn. [24]

El 1818, el govern prussià va dissoldre la Universitat de Paderborn. Després que ja s'hagués introduït una força de policia professional a Paderborn el 1825, el Bürgerwehr va ser refundat el 1831 com el Bürger-Schützen-Verein, que encara existeix avui en dia.

Una de les línies més antigues de la història del ferrocarril a Alemanya és la connexió Paderborn-Hamm inaugurada el 1850 per la Royal Westphalian Railway Company, la primera secció del ferrocarril Hamm-Warburg. Això va ser seguit el 1853 per la línia Paderborn-Warburg amb el viaducte d'Altenbeken sobre les muntanyes Egge, on hi havia una connexió amb la línia de ferrocarril amb Kassel construïda per la Friedrich-Wilhelms-Nordbahn-Gesellschaft (FWNB).

El 1854 es va establir una planta de producció de gas, que a partir de 1855 va fer possible l'enllumenat públic de gas, entre altres coses.

La comunitat protestant va rebre l'Abdinghofkirche el 1863. Un gran incendi, l'anomenat "Ükernbrand", va destruir la ciutat d'Ükern el 1875 i també es va estendre a la catedral. El 1879 es va incorporar el llogaret de Dören (municipi de Benhausen). Dos anys més tard, l'estat prussià va transferir la muralla a la ciutat de forma gratuïta. Aquest final del deure de conservació de l'estat va portar al seu desmantellament forçós a causa del mal estat de conservació del mur; també va dificultar l'expansió urbana.

El 1890, es va construir la primera àrea d'entrenament militar prop de Sennelager al nord de la ciutat. De 1898 a 1906,

diverses línies ferroviàries van obrir les seves operacions: des de Paderborn en direcció a Büren (Westfàlia) (1898), en direcció a Bielefeld (Senne Railway) (1902) i en direcció a Lippspringe (1906). El 1909 va ser l'any fundador del Paderborner Elektrizitäts- und Straßenbahn-Aktiengesellschaft (PESAG).

Com a resultat dels Tractats del Laterà de l'11 de febrer de 1929, la diòcesi de Paderborn va ser elevada a arxidiòcesi pel Concordat prussià el 1930. Des de llavors, la ciutat ha estat la seu de la Província Eclesiàstica d'Alemanya Central (arxidiòcesi de Paderborn).

Paderborn sota el nacionalsocialisme

Memorial als jueus assassinats de Paderborn

Durant la República de Weimar, Paderborn va ser un bastió del Partit de Centre Catòlic, que gairebé sempre va aconseguir la majoria absoluta. El 1929, es va fundar la primera branca del NSDAP a Paderborn, que inicialment era molt petita, però aviat va lluitar en batalles al carrer amb el KPD. Després de la presa del poder per Adolf Hitler el 30 de gener de 1933, Hitler aviat va ser nomenat ciutadà honorari, igual que el llavors president del Reich Paul von Hindenburg. A les eleccions al Reichstag del 5 de març de 1933, el Partit de Centre va rebre el 62,94% (27.963 dels 44.429 vots emesos) i el NSDAP el 23,73%. [25]

Durant el Reichspogromnacht del 9 al 10 de novembre de 1938, en què les botigues i sinagogues jueves van ser vandalitzades i incendiades a tot el país, també hi va haver disturbis contra jueus a Paderborn. El 10 de novembre de 1938 es va cremar la sinagoga paderborn. [26] En el lloc de l'antiga sinagoga es troba avui l'edifici del Paderborn Kolping-Bildungswerk, de manera que el memorial d'avui es troba a uns 50 metres a l'oest de l'antic lloc de la sinagoga. Moltes deportacions van tenir lloc a Paderborn: més d'un centenar de jueus de Paderborn van morir. Alguns dels ciutadans jueus de la ciutat van poder fugir a l'estranger.

Quan va començar la Segona Guerra Mundial l'1 de setembre de 1939, la vida a Paderborn inicialment va romandre relativament no afectada (molts homes van ser reclutats més tard per al servei militar). Hi va haver alguns bombardejos a les instal·lacions de l'estació de tren, casernes i l'aeròdrom de la Luftwaffe a Paderborn-Mönkeloh, en què hi va haver relativament pocs ferits i morts i que van causar relativament pocs danys al paisatge urbà. A mesura que la defensa aèria alemanya va perdre força gradualment i el bombardeig de les ciutats alemanyes pels Aliats (Directiva de Bombardeig d'Àrea) va augmentar, el perill per a Paderborn també va augmentar. El 1944, els nois hitlerià i les nenes BDM van ser utilitzats cada vegada més com a ajudants antiaeris. Molts ciutadans paderborns van seguir de prop els informes codificats de situació aèria del "transmissor de la Luftwaffe Primadonna", que els va enviar als refugis antiaeris en cas de perill per al "Konrad Siegfried 2", la plaça del pla per a Paderborn. Les alarmes aèries i els udols de sirena es van convertir en esdeveniments quotidians que restringien la vida de la població i la productivitat en l'economia de guerra.

El 17 de gener de 1945, els bombarders B-17 de la USAAF van volar el primer gran atac aeri sobre Paderborn. 153 bombarders del 397è Grup de Bombardeig de la USAAF van llançar 1.154 tones de bombes a l'estació de transferència de Paderborn; Van morir 239 persones. [27] Hi ha proves que aquest atac estava dirigit a l'estació. [28] Milers de persones van fugir de Paderborn. Paderborn també va ser bombardejat el 22 de març, matant a 41 persones. El 27 de març de 1945, 266 bombarders Lancaster de la Royal Air Force van atacar Paderborn.[29] Aquest va ser l'últim i més gran atac aeri a Paderborn. Almenys 344 dels pocs milers de persones que es van quedar a Paderborn van morir; al final, més del 85 per cent del centre de la ciutat, en el qual hi havia moltes cases de fusta amb entramat de fusta, van ser destruïdes.

L'atac va fer intransportables les línies ferroviàries i la Reichsstraße 1 durant setmanes; ja cinc dies abans del tancament complet de la conca del Ruhr (prop de Lippstadt), el subministrament a la conca del Ruhr va ser tallat. L'1 d'abril, la 3a Divisió Cuirassada capturà Paderborn després dels combats locals. La conquesta i els combats a l'àrea de Paderborn estaven relacionats amb el tancament de la conca del Ruhr. [32]

Al començament de la Segona Guerra Mundial (1939) Paderborn tenia 42.490 habitants, després de la guerra encara 29.033.

Paderborn després de la Segona Guerra Mundial

Conca de primavera del Dielenpader, amb el Palau Imperial i la Catedral (costat nord)

El 1946 es va fundar la Pädagogische Hochschule (com a Acadèmia Pedagògica). Això es va convertir en una universitat integral el 1972 sota la fusió de les universitats de ciències aplicades Paderborn, Höxter, Meschede i Soest, al mateix temps que la fundació de la Universitat de Paderborn. El 1964 van començar les excavacions dels palaus imperials carolingi i otonià. El 1965, Paderborn es va connectar a la xarxa de gas natural. L'amistat de la ciutat amb Le Mans, que havia existit des del 836 (des del trasllat de les relíquies de Sant Liborius de Le Mans a Paderborn), va ser oficialment segellada el 1967.

El 1975 es va construir el Museu Diocesà. Dos anys més tard, va tenir lloc la gran celebració del 1200 aniversari, i va començar la reconstrucció del Palau Imperial Otonià, que avui acull el museu al Palatinat Imperial. El 1981 es va construir el Paderhalle. Durant la Guerra Freda, la ciutat va ser també una guarnició de la 33a Brigada Blindada Britànica.

El 1994 va tenir lloc el 4t Landesgartenschau NRW al castell de Neuhaus. El 1996, el Papa Joan Pau II va visitar la ciutat. El 1999 va tenir lloc tant la celebració del jubileu de la diòcesi com el 1200 aniversari de la trobada entre Carlemany i el papa Lleó III. Quan la festa universitària més gran d'Alemanya amb gairebé 20.000 persones va tenir lloc al campus de la Universitat de Paderborn el 2001, la cadena de televisió MTV va emetre aquest esdeveniment.

El Dia del Rin del Nord-Westfàlia va tenir lloc a Paderborn el 2007 i, per tant, per primera vegada fora de Düsseldorf.

El 2017, Paderborn va ser designat com el municipi líder a la primera regió de models digitals Ostwestfalen-Lippe a Rin del Nord-Westfàlia. En un projecte de model de tres anys, s'ha de desenvolupar una oficina de ciutadans electrònics. [33]

El 20 de maig de 2022, hi va haver una forta tempesta amb un tornado al voltant de les 18.m. Al voltant de 40 persones van resultar ferides. Nombrosos edificis i arbres van resultar greument danyats a l'oest, així com al centre de la ciutat i la part oriental de la ciutat.

Incorporacions
L'1 de gener de 1969 es va incorporar el municipi de Marienloh. L'1 de juliol de 1969, el municipi de Wewer el va seguir. [34] Segons la Llei sauerland/paderborn, l'1 de gener de 1975 la ciutat de Paderborn i els municipis de Schloss Neuhaus, Elsen, Sande (tots Amt Schloß Neuhaus), Dahl (Amt Kirchborchen), Benhausen, Neuenbeken (tots Amt Altenbeken) es van fusionar i es van incorporar a la nova ciutat de Paderborn amb la dissolució simultània de l'Ämter. [35]

Desenvolupament de la població

Desenvolupament de la població de Paderborn. Per sobre de 1272 a 2017. A sota d'un apartat de 1871 (línia vermella: estatus territorial respectiu segons la taula següent; Línia: línia blava: estat territorial actual)

Després de 1890 hi havia 20.000 habitants a Paderborn. El 1939, aquest nombre es va duplicar a 43.000, només per caure al voltant del 40 per cent (17.000 persones) a 26.000 habitants el 1945 a causa dels efectes de la Segona Guerra Mundial. Després de 1950, la població va tornar als nivells anteriors a la guerra. L'1 de gener de 1975, la població de la ciutat va superar el límit de 100.000 com a resultat de diverses incorporacions, la qual cosa li va donar l'estatus de gran ciutat. En els últims anys, el nombre d'habitants a Paderborn ha tornat a augmentar.

A finals de desembre de 2015, 148.126 persones amb residència principal vivien a Paderborn, segons l'Oficina Estatal de Processament de Dades i Estadístiques. La següent visió general mostra les xifres de població de la ciutat de Paderborn segons l'estatus territorial respectiu, amb algunes xifres addicionals segons l'estatus territorial actual. Les xifres són estimacions abans de 1818, principalment de 1818 a 1970 i resultats del cens de 1987[36][37][38][39] i de 1975 actualitzacions oficials de l'Oficina Estatal de Processament de Dades i Estadístiques. [40] Les xifres de 1975 a 1985 són valors estimats, les xifres de 1990 en endavant s'actualitzen sobre la base dels resultats del cens de 1987, des de les actualitzacions de 2012 sobre la base del cens de 2011.[41] Les dades es refereixen des de 1871 i per a 1946 a la població resident, des de 1925 fins a la població resident i des de 1985 fins a la població en el lloc de residència principal . Les xifres de població anteriors a 1871 provenen de procediments d'enquesta inconsistents.

Xifres de població segons l'estatus territorial en aquell moment

AnyHabitant

1272
aprox.

1571
aprox.

1763
0,2,500

1818 (31 de desembre)
0,5,846

1831 (3 de desembre)
7.121

1837 (3 de desembre)
0,7,895

1843 (3 de desembre)
0,8,692

1849 (3 de desembre)
0,9,249

1852 (3 de desembre)

10.768

1858 (3 de desembre)
10.848

AnyHabitant

1861 (3 de desembre)
12.271

1867 (3 de desembre)
12.867

1871 (1 de desembre)
13.726

1880 (1 de desembre)
14.689

1885 (1 de desembre)
16.606

1890 (1 de desembre)
17.986

1895 (1 de desembre)
19.980

1900 (1 de desembre)
23.538

1905 (1 de desembre)
26.469

1910 (1 de desembre)
29.441

Any	Habitant
1916 (1 de desembre)	26.461
1919 (8 d'octubre)	32.095
1925 (16 de juny)	33.719
1933 (16 de juny)	37.272
1939 (17 de maig)	42.490
1946 (29 d'octubre)	29.092
1950 (13 de setembre)	40.270
1961 (6 de juny)	53.984
1970 (27 de maig)	66.829
1974 (30 de juny)	71.750

Dades de població segons l'estatus territorial actual

Any	Habitant
1939 (17 de maig)	

0,60,025

1950 (13 de setembre)
0,63,968

1961 (6 de juny)
0,78,161

1970 (27 de maig)
0,92,869

1974 (30 de juny)
102.409

1975 (31 de desembre)
103.719

1980 (31 de desembre)
110.163

1985 (31 de desembre)
109.615

1987 (25 de maig)
110.715

AnyHabitant

1990 (31 de desembre)
120.680

1995 (31 de desembre)
133.717

2000 (31 de desembre)
139.084

2005 (31 de desembre)
143.769

2006 (31 de desembre)
144.258

2007 (31 de desembre)
144.181

2008 (31 de desembre)
144.811

2009 (31 de desembre)
145.320

2010 (31 de desembre)
146.283

AnyHabitant

2011 (31 de desembre)
143.174

2012 (31 de desembre)
143.575

2013 (31 de desembre)
143.659

2014 (31 de desembre)
145.176

2015 (31 de desembre)
148.126

2016 (31 de desembre)
148.677

2017 (31 de desembre)
149.075

2018 (31 de desembre)
150.580

2019 (31 de desembre)
151.633

2020 (31 de desembre)
153.231

Amb 153.231 habitants - que també és un màxim històric - Paderborn és la segona ciutat més gran del districte administratiu de Detmold després de Bielefeld (a 31 de desembre de 2020). En una comparació a tot Alemanya, la ciutat ocupa el lloc 56.

A més, hi ha aproximadament 600-700 membres de les forces armades britàniques, que no figuren a les estadístiques oficials, que estan estacionats a les casernes o viuen amb les seves famílies a Paderborn. [42]

Cristianisme

Abdinghofkirche, es remunta a una fundació monàstic des de l'any 1015

A Paderborn, la diòcesi del mateix nom va ser fundada el 799, a partir de la qual el Bisbat de Paderborn més tard es va desenvolupar com a territori espiritual i al mateix temps secular dins del Sacre Imperi Romanogermànic de la Nació Alemanya, que va existir fins a la secularització el 1802/03.

La Reforma es va fer un lloc a la ciutat de Lippstadt i el landgraviat de Hessen a partir de 1525, inicialment al monestir menorític. El bisbe Erichs ho va suprimir el 1528 amb contramesures. El 1532 van començar de nou els esforços de la Reforma, que es van intensificar a partir de 1566. El capítol catedralici i finalment la majoria de la població van acceptar la Confessió Evangèlica Luterana. Els sermons protestants van ser predicats en els Marktkirche.

A partir de 1580 els jesuïtes van iniciar la re-catolicització. El bisbe Dietrich von Fürstenberg va fer tancar per la la la seva forç el 1596 el Marktkirche i finalment va subjugar completament la ciutat, cosa que ni tan sols el suport hessià no va poder evitar, el 1604. Després d'això, no hi va haver més serveis protestants. Fins i tot l'ocupació protestant a curt termini sota Christian von Braunschweig-Wolfenbüttel el 1622 no va poder canviar això i, per tant, Paderborn va romandre una ciutat gairebé exclusivament catòlica fins al 1802.

A causa de la seva afiliació a l'antic bisbat, la població a Paderborn és encara (tradicionalment) predominantment catòlica.

A més de la catedral, hi havia diverses esglésies parroquials. Després de l'abolició del bisbat de Paderborn, la diòcesi de Paderborn va ser redissenyada a principis del segle XIX. Com a resultat del Concordat prussià, va ser elevat a l'estatus d'arquebisbat el 1930. Les parròquies catòliques actuals de la ciutat pertanyen al deganat de Paderborn de l'arxidiòcesi.

En la dècada de 1990 es va construir el Hedwigskirche.

A partir de 1802, també es va formar una congregació protestant. Primer van rebre l'Abdinghofkirche, després l'Aleixkapelle, el 1817 el Busdorfkirche i el 1863 finalment l'Abdinghofkirche. Mentre que els cristians protestants de la ciutat pertanyien inicialment al Sínode del Districte de Bielefeld, el 1840 Paderborn es va convertir en la seu del seu

propi sínode de districte amb un superintendent dins de l'Església Evangèlica a Prússia o la seva església provincial de Westfàlia. Des del sínode del districte, Paderborn va desenvolupar l'actual districte de l'església de Paderborn, al qual pertanyen avui 24 parròquies protestants dins de l'Església Evangèlica de Westfàlia. El districte de l'església inclou totes les parròquies dels districtes de Höxter i Paderborn, així com la parròquia de Lügde del districte de Lippe. Les tres parròquies de l'àrea de la ciutat de Paderborn són Paderborn (amb els districtes d'Abdinghof, Martí Luter, Markus, Matthäus, Johannes i Lukas), Elsen i el castell de Neuhaus (amb les esglésies al castell de Neuhaus i a Sennelager). Els districtes de Benhausen, Marienloh i Neuenbeken pertanyen a la parròquia veïna de Bad Lippspringe.

Font de Neptú de Josef Rikus davant de la catedral

A més de les congregacions catòliques i protestants a Paderborn, també hi ha diverses esglésies lliures, incloent una comunitat evangèlica de l'Església Lliure (Baptistes), la "Comunitat Cristiana Lliure" (Bund Freikirchlicher Pfingstgemeinden), una comunitat evangèlica lliure (FeG) i una Església Adventista. La Nova Església Apostòlica també està representada a Paderborn. Des de 2009, hi ha una església lliure a Paderborn pertanyent al Moviment ICF, que es comptarà com a part de l'ICF Bielefeld a partir de 2017. [43]

Els membres de l'Església Evangèlica Luterana Independent que viuen al districte de Paderborn celebren regularment la missa luterana com a convidats a la capella de retir de la Casa Mare de les Germanes de la Misericòrdia de Sant Vicenç de Paul zu Paderborn. [44]

A talle hi ha l'església de la comunitat ortodoxa siriana.

Els serveis de l'Església Ortodoxa Russa es van celebrar fins al 2018 a la capella d'Aleix a la catedral de Paderborn. Des de 2018, aquests han tingut lloc a l'antiga església catòlica maximiliana Kolbe a Bad Lippspringe, que va ser rededicada a la Icona de la Santa Mare de Déu Feodorovskaya. [45][46]

També hi ha sis congregacions dels Testimonis de Jehovà, quatre d'elles en anglès, italià, rus i turc.

Altre
A Paderborn hi ha dues comunitats islàmiques i la comunitat jueva amb la seva pròpia sinagoga. La comunitat jueva de Paderborn inclou els districtes de Paderborn, Soest i Höxter. Hi ha un cementiri jueu a Warburger Straße davant del campus universitari.

Estadístiques confessionals
Segons el cens de 1987 a la Unió Europea, el maig de 1987, el 71,6% eren catòlics romans, el 18,1% protestants i el 10,3% eren no confessionals, pertanyien a una altra comunitat religiosa o no proporcionaven cap informació. Des de llavors, el nombre de catalans ha disminuït. A finals de 2020, el 45,3% dels habitants tenien la denominació catòlica i el 17,7% la denominació protestant. El 37,0% pertanyia a una altra comunitat religiosa o bé era aconfessional. [47]

Política
Ajuntament

Elecció de l'Ajuntament de Paderborn 2020[48]

Participació: 47,51%

%

50

40

30

20

10

0

40,33

24,14

12,78

5,67

5,06

4,60

2,77

2,67

1,01

0,96

CDU

Verd

SPD

FDP

Afd

Esquerra

Per a PB

PARTIT

FBI

Volt

Beneficis i pèrdues

En comparació amb el 2014

%p

10

8

6

4

2

0

-2

-4

-6

-8

-10

?6,10

+9,61

?9,47

+1,10

+1,52

+4,60

+2,77

+2,67

?1,90

+0,96

CDU

Verd

SPD

FDP

Afd

Esquerra

Per a PB

PARTIT

FBI

Volt

? article principal: Resultats de les eleccions locals a Paderborn

L'Ajuntament de Paderborn té actualment 60 escons. A més, hi ha l'alcalde com a president del Consell. En el període electoral 2020-2025, una coalició formada per la CDU i Bündnis 90/Die Grünen (Aliança 90/Els Verds) formarà la majoria a l'ajuntament.

En l'anterior legislatura, una coalició CDU-FDP va proporcionar inicialment la majoria del consell. La coalició va acabar el 15 de desembre de 2017. Per a l'exercici 2018, es va formar una coalició de l'arc de Sant Martí de SPD, Bündnis 90/Die Grünen, Linksfraktion/offene Liste (anteriorment DIP), FDP, FBI/Freie Wähler, LKR i un membre no adscrit de l'ajuntament. La CDU va estar a l'oposició per primera vegada des de 1949. En l'exercici 2019, una gran coalició de CDU i SPD va tenir la majoria a l'ajuntament. El pressupost de 2020 va ser aprovat per una coalició kenyana formada per la CDU, SPD i Bündnis 90/Die Grünen.

Distribució de places a l'Ajuntament de Paderborn
2020

Un total de 60 places

DIE LINKE.: 3
El partit: 2
VERDS: 14
Volts: 1
SPD: 7
Per a Paderborn: 2
FBI: 1
FDP: 3
CDU: 24
AfD: 3

La taula següent mostra els resultats de les eleccions locals des de 1999:

AnyCDUVERDSPDFDPAfdESQUERRA*Per a PBPARTITFBIVoltPIRATESTotal

2020
24
14
7
3
3
3
2
2
1
1
–
60

2014
30
9
14
3
2
3
–
–
2
–
1
64

2009
29
10

13
8
–
5
–
–
3
–
–
68

2004
30
6
13
4
–
2
–
–
3
–
–
58

1999
32
5
15
2
–
–
–
–
4
–
–
58

* (fins al 2014: DIP)

Es preveu que el deute total de la ciutat sigui de 234 milions d'euros a finals de 2017 segons l'estimació pressupostària de la ciutat. [52]

Cap de la ciutat

Aquest article o secció posterior no està prou equipat amb documents de suport (per exemple, referències). La informació sense proves suficients podria ser eliminada aviat. Si us plau, ajudeu la Viquipèdia investigant la informació i inserint bones proves.

Al capdavant de la ciutat des de l'any 1100 hi havia un "comes civitatis" nomenat pel bisbe. Des del segle XIII, un consell i un alcalde van anar emergint gradualment. El bisbe Bernhard V va concedir l'elecció del consell lliure, que va

tenir lloc anualment la nit de Cap d'Any. Al segle XV, hi havia un comitè ciutadà de 40 membres, que era elegit anualment a La Candelera (2 de febrer). Des de 1532 el nombre es va reduir a 24 membres. A més, en els segles XV i XVI hi havia el "Vierer", un òrgan elegit de les quatre pagesies de la ciutat, que havia de confirmar el consistori. De 1599 a 1604, un agutzil d'un príncep-bisbe i Schultheiß, que estava per sobre del consell, van dirigir la ciutat. El consell tenia llavors 12 membres, inclosos 2 alcaldes i 2 tresorers. El 1619 i 1639 es va reorganitzar l'administració. Des de 1800 hi havia un magistrat format per un alcalde de govern i un associat, un conseller intern, dos camarlencs, vuit regidors i quatre diputats comuns. Des de 1805 hi va haver el magistrat de la ciutat amb un director de ciutat i el 1807 la ciutat va formar un cantó amb una maire a la part superior. En temps prussians, un alcalde i un consell dirigien la ciutat. A finals del segle XIX, el cap de la ciutat portava temporalment el títol de Lord Alcalde. [54]

Durant l'època del nacionalsocialisme, el NSDAP va nomenar l'alcalde. Després de la Segona Guerra Mundial, el govern militar de la zona d'ocupació britànica va nomenar un nou alcalde i el 1946 va introduir la constitució municipal basada en el model britànic. Després d'això, hi va haver un "consell de la ciutat" elegit pel poble, els membres del qual s'anomenen "regidors de la ciutat". El consell va escollir inicialment l'alcalde d'entre els seus membres com a president i representant de la ciutat, que treballava de manera voluntària. A més, des de 1946 el consell també va elegir un director de ciutat a temps complet com a cap de l'administració de la ciutat. Des de 1999, ja no hi ha el doble lideratge en l'administració de la ciutat, sinó només l'alcalde a temps complet. És president del consell, cap de l'administració de la ciutat i representant de la ciutat. Va ser elegit per primera vegada pel poble el 1999.

Després de perdre la majoria absoluta a les eleccions de 2009, l'alcalde Heinz Paus va governar amb els vots d'una coalició CDU-FDP de 2009 a 2014.Des de les eleccions municipals de maig de 2014, l'alcalde de Paderborn ha estat el polític de la CDU Michael Dreier. Va obtenir el 59,01% dels vots vàlids en les eleccions municipals. Va jurar el càrrec el juny de 2014. [55]

Vegeu també: Llista de líders de ciutats de Paderborn

Escut d'armes

Blasó: L'escut d'armes de la ciutat de Paderborn consisteix en un escut d'armes vermell, que mostra una creu d'or a la part superior i quatre estaques verticals daurades a sota. [56]"

Escut d'armes: Els colors de la ciutat són de color groc vermell. L'escut d'armes va ser aprovat com l'escut oficial de la ciutat el 22 de juliol de 1975. No es remunta al segell de la ciutat, que ha estat provat des de 1245, sinó a les famílies paderborn Bulemast i Stapel. El ministerial Heinrich Bulemast el va utilitzar el 1328 en un segell de bandera. La creu que es mostra a la part superior probablement es remunta a la Creu del Bisbat i es pot trobar des de 1310 en el segell de secreció de la ciutat. La forma actual de l'escut d'armes es pot trobar en una concessió del Ministeri de l'Interior de l'Estat de Prússia a la ciutat de Paderborn el 1931.
Però ja té una tradició més antiga. És possible que la creu representi l'antic Principat-Bisbat de Paderborn. Les estaques s'expliquen per l'estendard de la ciutat que apareix en els segells de la ciutat al segle XIII.

Bandera de la ciutat de Paderborn amb escut d'armes

Bandera de la ciutat de Paderborn

Hissflagge de la ciutat de Paderborn

Segell de la ciutat de Paderborn

Escut de la família Paderborn Bulemast

Ciutats agermanades

La ciutat de Paderborn està agermanada amb sis ciutats de tot el món, cinc d'elles a Europa i una a Amèrica del Nord. L'associació més antiga és amb la ciutat francesa de Le Mans, on van existir les primeres relacions clericals intensives ja a l'Edat Mitjana. El 3 de juny de 1967 va ser fundada oficialment com a agermanament de la ciutat. Això va ser precedit pel Tractat de l'Elisi de 1963 entre Alemanya i França, que promovia associacions municipals a gran escala. [58] Després va arribar l'associació amb la ciutat britànica de Bolton al Regne Unit el 1975.

Només es van afegir altres associacions a l'Alemanya reunificada, Belleville, Illinois als ESTATS Units el 1990 i Pamplona a Espanya el 1992. Després d'això, van començar a orientar-se cap a Europa de l'Est: el 1993 es va establir l'associació amb Przemy?l a Polònia i el 1994 amb Debrecen a Hongria. Des de 2003, hi ha hagut un acord de cooperació entre Paderborn i la ciutat xinesa de Qingdao. [59]

L'agermanament de la ciutat està coordinat per una associació patrocinadora, que al seu torn té una persona de contacte a l'administració de la ciutat a Paderborn.

A més, Paderborn és membre de l'Associació de Ciutats de la Nova Lliga Hanseàtica.

Cultura i llocs d'interès

Teatre i Museu

Direcció: Neuen Platz

Escultures de dones al pader calent

Després de deu anys de deliberació, planificació i construcció, es va construir un nou edifici teatral de 24 milions d'euros per al Westfälische Kammerspiele, fundat el 1957, al Neuer Platz 6 al cor de la ciutat i inaugurat amb l'estrena Das Käthchen von Heilbronn el 9 de setembre de 2011. Des de llavors, el teatre s'ha anomenat "Theater Paderborn – Westfälische Kammerspiele"; uneix sota un mateix sostre la Gran Casa amb 400 seients, l'escenari de l'estudi i el Theatertreff amb el teatre juvenil. El propi conjunt està format per 10 membres permanents i es complementa amb un nombre variable d'actors convidats. El conjunt ja ha estat convidat diverses vegades a la NRW-Theatertreffen. Els Kammerspiele són coneguts molt més enllà de la regió pel seu repertori de peces modernes clàssiques i experimentals.

La Universitat de Paderborn alberga el seu propi teatre, l'Studiobühne. Allà, els estudiants juguen sota la direcció d'un estudiós del teatre. Els actors individuals de l'escenari d'estudi sovint es dediquen a la producció teatral anual del festival cultural "Dalheimer Sommer" a l'antic monestir de Dalheim (al sud de Paderborn). L'Amalthea-Theater am

Jühenplatz també realitza nombroses obres de teatre com a escenari de cabaret, és el teatre més petit de Westfàlia. També cal destacar l'escenari a l'aire lliure del Neuhäuser Schlosspark, que realitza una obra de teatre infantil i una obra de teatre nocturna cada any i, per tant, atrau milers de visitants any rere any.

Model de ciutat al Kamp, al fons de l'històric ajuntament

Paderborn compta amb 12 museus que, a més d'art i col·leccions històriques, també mostren exposicions de cultura industrial. El museu del Kaiserpfalz exposa exposicions d'època carolíninga i otoniana. El Museu Diocesà de l'Arquebisbe i el Tresor de la Catedral alberga una col·lecció d'art principalment sagrat dels segles X al XX. El Heinz Nixdorf MuseumsForum (HNF) és el museu d'informàtica més gran del món i mostra 5.000 anys d'història de les tecnologies de la informació i la comunicació. La Städtische Galerie am Abdinghof alberga, entre altres coses, gràfics de l'expressionisme i la Secessió de Dresden. El Museu de l'Escola Paderborn presenta els més de 1.200 anys d'història de l'escola de Paderborn. L'ars sacrale és un museu d'art sacre i es troba a la casa de Cassau. El Museu d'Història de la Ciutat a la Casa Adam i Eva mostra exposicions de la història de la ciutat des del període fundacional fins a la reconstrucció després de la Segona Guerra Mundial. El focus del Museu d'Història Natural al Marstall del castell és la fauna i flora locals. La Galeria Municipal de la Reithalle mostra pintures i gràfics des del segle XVII fins a principis del segle XX. El Museu Alemany de Tractors i Models d'Automòbils alberga una col·lecció de més de 100 tractors dels principals fabricants alemanys. La Kunsthalle Paderborn amb art contemporani ha canviat les sales d'exposicions. El museu del districte de Paderborn es troba a Wewelsburg.

Música
Al "Paderhalle" tenen lloc esdeveniments musicals i d'entreteniment com òperes, musicals, concerts, cabaret, teatre i cabaret, així com balls i festes durant tot l'any. El "Kulturwerkstatt" alberga sales d'assaig i sales de concerts per a esdeveniments petits i mitjans, que sovint s'utilitzen per a concerts de punk o rock.

Edificis
Vegeu també: Llista de monuments arquitectònics de Paderborn

Els monuments arquitectònics més importants de la ciutat de Paderborn van ser creats entre els segles X i XIII i durant el període barroc en els segles XVII/XVIII. En el període posterior a la Segona Guerra Mundial, algunes cases antigues van ser demolides per donar pas a edificis moderns com el Museu Diocesà. En el sentit d'un centre de la ciutat amigable amb el cotxe, es va crear un muntatge en relleu amb formigó a Königsplatz. [60]

Llista (selecció)

Duomo, envoltat per les fonts del Pader, punt de referència de la ciutat amb la finestra de tres conills
Bartholomäuskapelle, l'església de la sala més antiga al nord dels Alps, excel·lent acústica.
Marktkirche, Barroc
Gaukirche
Església d'Abdinghof
Església de Busdorf
Església dels Caputxins
Església del Sagrat Cor
Monestir franciscà
Monestir de Sant Miquel
Ajuntament, construït a l'estil del Renaixement de Weser.
Teodorianum
Heiersburg, a la muralla de la ciutat, va servir a l'edat mitjana com a allotjament per als guàrdies, al segle XIX com a teòleg convicte.
Castell de Neuhaus al districte del mateix nom, amb fossat, estables i jardí barroc.

Haxter Warte, també anomenat Lichtenturm, un antic wartturm al sud-est de la ciutat, que probablement va ser construït al segle XV i formava part de la Landwehr al voltant de Paderborn. Després que fos volada accidentalment el 1945, va ser reconstruïda el 1986 com una torre d'observació de 9 m d'alçada. [61]

Zones verdes i recreació local

Panorama de la zona del Paderquell a l'administració de la ciutat

Al voltant del Padersee, però sobretot el "Paderquellgebiet" hi ha la zona verda central de Paderborn, que també inclou les aproximadament 200 fonts càrstiques. Alimenten els paders. Des d'allà, els paderauen s'estenen al llarg del Pader fins al districte del castell de Neuhaus, on Pader, Lippe i Alme es troben al "Schloß- und Auenpark", els terrenys del qual formaven part del NRW State Garden Show el 1994.

Grans parcs i zones forestals de la zona de la ciutat us conviden a la recreació local: per exemple, el "Bürgerpark" al Südstadt a Borchener Straße, el Riemekepark al Riemekeviertel, el "Park am Tausendquell" i l'àrea al voltant dels estanys de peixos.

A més, onze associacions de jardiners ofereixen sales recreatives. A més del Lippesee, hi ha molts llacs, com el Padersee, l'Habichtsee, el Tallesee i el Waldsee.

Esport
El club de futbol SC Paderborn 07 va jugar del 2016 al 2018 dues temporades a la 3a lliga, després que el 2014 ascendís a la 1a Bundesliga. No obstant això, només va poder romandre allà durant una temporada i va ser relegat dues vegades seguides. Per a la temporada 2018/19, el SC Paderborn 07 va aconseguir recuperar l'ascens a la 2a Bundesliga. La temporada 2019/20, el club va tornar a jugar a la 1a Bundesliga, però només va poder quedar-s'hi una temporada.

Un dels equips de beisbol més reeixits d'Alemanya amb 6 campionats alemanys entre 1999 i 2005 són els Intocables Paderborn. El club de bàsquet Paderborn Baskets juga a la 2a Bundesliga. El club esportiu de tir St. Hubertus Elsen ha estat rodant a la Luftgewehr-Bundesliga des de la temporada 2004/2005 i va ser campió d'Alemanya per equips el 2006. Després d'anys d'èxit a la primera i segona Bundesliga en la dècada de 1990, el nou començament a la Verbandsliga NRW es va atrevir el 2004. Després de dues temporades guanyant tots els partits, els Dolphins són ara a la Regionalliga NRW.

El Paderborn Squash Club (PSC) és ara un dels clubs d'esquaix amb més èxit d'Europa i va ser, entre altres coses, l'organitzador del Campionat del Món d'esquaix per equips masculí 2011 al Paderborn Ahorn Sportpark. 10 campionats alemanys per equips i 7 títols a nivell europeu, així com nombroses participacions en els Campionats del Món i d'Europa són una indicació d'això. Els equips masculí i femení van ser campions alemanys diverses vegades, els homes el 2003, 2004 i 2005 fins i tot guanyadors de la Copa d'Europa; El 2006 va ocupar el tercer lloc. Amb Simon Rösner, el vigent i vuit vegades campió individual alemany juga al club.

L'esport del track golf (minigolf) està representat a Paderborn amb quatre camps de minigolf i quatre clubs. L'equip més reeixit és la Verbandsliga "1. BGC Paderborn", les instal·lacions del qual "An den Fischteichen" és també una destinació d'excursions populars. L'Acadèmia de Golf de la Universitat de Paderborn amb el seu propi camp de golf està a disposició dels científics esportius amb un enfocament de recerca en les habilitats motores / tecnologia de sensors, així com per a tots els estudiants.

El SC Grün-Weiß 1920 e. V. Amb uns 3.500 membres, Paderborn és el club esportiu de base més gran de la regió. Una àmplia gamma d'activitats esportives està coberta en 21 departaments. El TC Grün-Weiß Paderborn és un club de tennis separat del SC Grün-Weiß el 2008, que amb 491 membres és el club de tennis més gran del districte de Paderborn i un dels més grans d'Ostwestfalen-Lippe. El 1r Club Natació Paderborn està representat amb els seus equips femenins i homes a la 2a Bundesliga. L'equip de rugbi subaquàtic juga a la 1a Bundesliga. Amb més de 900

membres, el LC Paderborn és el club d'atletisme més gran de Paderborn i ha proporcionat repetidament participants olímpics com .B Claudia Tonn i Lilli Schwarzkopf. El TV 1875 Paderborn és un gran club esportiu local de base i competitiu amb 16 departaments.

El VdP 1989 e. V. (Club de Jugadors de Piscina) és el club de billar local i juga amb els seus 120 membres i els seus 4 equips ja a l'Oberliga. El "Verein der Freunde zur Förderung der Skate Night Paderborn e. V." organitza regularment excursions públiques de skate en línia pels carrers de Paderborn. El Luftsportgemeinschaft Paderborn e. V.[63] opera l'aeròdrom de Paderborn-Haxterberg i un aeròdrom model entre Paderborn i Borchen amb les ofertes de vol alimentat, planadors de motor, planadors, vol ultralleugers i vol model. L'aeròdrom és una base nacional de rendiment per al planatge i ha estat la seu de diversos campionats nacionals i mundials. De les files del club vénen diversos participants del campionat del món en acrobàcies de planadors.

En el curs escolar 2011/2012, la Lise-Meitner-Realschule va ser la primera escola de NRW a introduir les anomenades classes de perfil esportiu, que condueixen a la Fachoberschulreife sobre una base G9. D'aquesta manera, l'escola dóna suport a alumnes ambiciosos i els dóna l'oportunitat de combinar esport escolar i competitiu. Anteriorment, el Reismann-Gymnasium Paderborn va tenir classes de perfil esportiu durant diversos anys i ha tingut l'estatus d'escola esportiva nrw des del curs escolar 2012/2013. [64]

Instal·lacions esportives

El Benteler-Arena de Paderborn 2014

Parc Esportiu Paderborn Maple

A les instal·lacions esportives, El Paderborn ofereix el Paderkletterpark amb lloguer d'embarcacions; el camí (il·luminat) que corren a les basses de peixos; el skate i el parc en línia al "Goldgrund" darrere de les instal·lacions d'entrenament de futbol; el Parc Esportiu D'Ahorn, que inclou un estadi i un pavelló esportiu per a atletisme, entrenament de peses, ball, gimnàstica, voleibol, bàdminton i esquaix, així com un camí de running il·luminat i petites zones de joc; el parc de boles d'auró per al beisbol; el poliesportiu de Maspernplatz, també conegut com el Maspernhalle per al bàsquet, entre altres coses; l'Estadi Hermann Löns, anteriorment estadi de futbol, ara seu dels Futbolistes Americans (Dolphins); el Waldstadion Südstadt (seu del club de futbol "Sportfreunde Blau Weiß Paderborn"); l'Inselbadstadion (seu dels equips de futbol del "SC Grün-Weiß"); el Benteler Arena, un estadi de futbol amb 15.000 seients; un camp de tir, tres instal·lacions de bitlles; Navegant pel Lippesee; Instal·lacions d'esquí aquàtic a la veïna Seu de Nesthauser; Busseig en diversos llacs (Habichtsee, Nesthauser See etc.), curs de canoa al Pader i al Lippe prop de la B 64; Esports eqüestres en diversos centres i instal·lacions (Füllersheide, Thunhof, Haxtergrund); "Centre de Vol de Planadors i Motor Haxterberg"; Centre esportiu i de reunions al Goldgrund (gimnàs, rocòdrom, sales de ball, boxa, budo). S'està construir un nou parc esportiu, el Haxterpark, on s'oferirà golf (camp de 18 forats) en un camp de golf únic a NRW, així com tir amb arc i escalada. A tota la zona de la ciutat hi ha 12 clubs de tennis amb les seves pròpies instal·lacions de tennis, cinc d'aquests clubs també tenen una sala de tennis afiliada al club.

Piscines

Hi ha dues piscines exteriors i quatre piscines cobertes a Paderborn, és a dir, les piscines exteriors Waldbad i Rolandsbad, així com les piscines cobertes Schwimmoper (amb piscina de competició de 8 × 50 m, sistema de

cronometratge electrònic i tribuna d'espectadors), Residenzbad, Alisobad i Kiliansbad. El Westfalen-Therme està situat a Bad Lippspringe i ofereix instal·lacions de bany amb tobogans, saunes i banyeres d'hidromassatge.

Esdeveniments regulars

Mercat de Nadal a Paderborn

Des de fa uns anys, l'any de l'esdeveniment de Paderborn ha començat amb la desfilada de carnaval. El dijous anterior (Weiberfastnacht) gairebé té el caràcter d'un festival de ciutat. A l'abril continuem amb Lunapark, el parc d'atraccions més jove de Paderborn. El Dissabte Sant comença la cursa en ruta més antiga d'Alemanya, la Cursa de Pasqua de Paderborn. A més de les curses de més de cinc i deu quilòmetres, així com la distància de mitja marató, també hi ha competicions per a patinadors en línia, handbikers i caminants o marxants nòrdics. Al març, les Setmanes de l'Espectacle de Titelles de Paderborn tenen lloc des de fa més de 30 anys, i des de fa alguns anys també les Jornades de Literatura de Paderborn. A principis de maig, l'Associació De Publicitat Paderborn organitza un festival gratuït i a l'aire lliure al centre de la ciutat des de 1984 amb el Festival de Primavera. També hi ha el festival de teatre al centre de la ciutat, així com la bateria de percussió. Aquest últim és el festival de bateria i percussió més gran d'Europa. El festival Musica sacra Paderborn va tenir lloc cada dos anys fins al 2017.

De maig a setembre es troba al districte de Schloss Neuhaus Schlosssommer. Al juny segueix el festival d'estiu de l'AStA a la universitat, el festival més gran organitzat per estudiants a Alemanya. Al juliol, Paderborn celebra el Schützenfest. La celebració més gran durant nou dies de l'últim cap de setmana de juliol és el Liborifest - un dels festivals folklòrics més grans d'Alemanya - amb el Dia d'Europa. A l'agost se celebra el Dia Regional d'Artesania Paderborn i el Hochstifttage. Cada dos anys també se celebra la Festa de la Catedral a l'estiu.

Al setembre, es convida a l'estiu d'orgue paderborn. A l'octubre, el Honky Tonk Pub Festival també té lloc a Paderborn. També a l'octubre, Paderborn està familiaritzat amb Autumn Libori, l'edició més petita del Liborifest. Cada any, el mercat de Nadal de la Catedral i la plaça de l'Ajuntament constitueix el final.

Especialitats culinàries

A Paderborn i els seus voltants, Paderborner Landbrot és conegut com un pa de sègol barrejat. La cervesa paderborn s'ha elaborat a Paderborn des de l'Edat Mitjana. A través de l'adquisició de la cerveseria Paderborner de la cerveseria privada Nies-Gruppe, les marques Paderborner Pilsener i Paderborner Goldpilsener han pertangut al Grup de warsteiner Brauerei Haus Cramer des de 1992.

Cinemes

Vista de l'entrada al passatge del cinema Cineplex a l'Alte Torgasse

A Paderborn hi ha dos cinemes multiplex, tots dos situats al centre de la ciutat, el Cineplex a Westernstraße i l'UCI-Kinowelt al Libori-Galerie, un centre comercial a l'extrem sud-est del nucli antic. La iniciativa Programmkino Lichtblick, iniciada per estudiants de la Universitat de Paderborn, ofereix un cinema arthouse regular al Cineplex i a la sala de cinema de la universitat.

Economia i infraestructures

Empresa
Paderborn té una forta indústria en els sectors de proveïdors d'aliments i automoció. Gràcies al pioner de la informàtica Heinz Nixdorf, la indústria de TI ha crescut a un ritme superior a la mitjana des de la dècada de 1970. Moltes empreses són spin-offs de la Universitat de Paderborn. El sector serveis també s'ha ampliat. Un dels factors decisius per al creixement de la ciutat va ser o és l'expansió de la infraestructura (e.B construcció de l'aeroport, la construcció de l'A 33, la connexió a la xarxa IC/[ICE]). Paderborn és una ciutat comercial per als districtes de Paderborn, Höxter, Soest (Altkreis Lippstadt), parts dels Hochsauerlandkreis (Altkreis Brilon) i per a la part nord de la Terra Waldecker al nord de Hessen. Les empreses amb seu a Paderborn són actives en els camps de les tecnologies de la informació (Atos (serveis informàtics), Diebold Nixdorf (caixers automàtics, sistemes de quiosc, caixes registradores d'ordinadors), Phoenix Contact Power Supplies GmbH (tecnologies d'alimentació), Siemens AG (serveis informàtics)), indústria manufacturera (Benteler (acer / canonada, tecnologia d'automoció, comerç), Glasmalerei Peters (Glass Art), Gebr. Lödige Maschinenbau GmbH), Lichttechnik (Lightpower GmbH (Stage Lighting)), Construction Company (Bremer AG), Fabricació de vehicles (Claas (Maquinària Agrícola), Deutsche Bahn AG (Manteniment de Vehicles), dSPACE GmbH (Eines de Desenvolupament per a Unitats de Control)), Enginyeria de Trànsit (Hartmann International (Reenviament, Logística), Universal Transport Michels) i menjar (Stute Nahrungsmittelwerke).

El parc eòlic D'Asseln, situat a l'altiplà de Paderborn, genera 36 MW (elèctrics) a través dels 62 aerogeneradors instal·lats i cobreix una superfície de 380 hectàrees. Es troba a prop del poble d'Asseln (Lichtenau), al districte de Paderborn, però també a les zones dels districtes de Paderborn de Benhausen i Neuenbeken i per tant a la zona de la ciutat. En el moment de la seva finalització el 1997, era un delsparcs eòlics interiors més potents d'Europa.

Paral·lelament a l'Autobahn A 33, una línia d'extra-alta tensió de 380 kV passa directament a través de Paderborn. Acaba a la subestació de Paderborn-Elsen.

Subministrament d'energia
El 2002, la ciutat va vendre els seus serveis municipals a Paderborner Elektrizitätswerke und Straßenbahn AG (PESAG). El 2003, PESAG es va fusionar amb E.ON Westfalen Weser. En el curs de la remunicipalització, el negoci de la xarxa va ser assumit per Westfalen Weser Energie amb una participació majoritària en empreses municipals de Paderborn. Els clients d'energia es van quedar amb E.ON Energie Deutschland. E.ON continua sent un proveïdor bàsic. El 2015 es va restablir Stadtwerke Paderborn GmbH, una empresa subministradora d'energia o una empresa comercial sense operació de xarxa de gas natural, electricitat i electricitat de calefacció. El centre d'atenció al client es troba a l'antiga seu de l'empresa a Rolandsweg 80 a Paderborn.

Mitjans
A Paderborn, es publiquen els dos principals diaris regionals de Bielefeld, Neue Westfälische i Westfalen-Blatt, que a Paderborn porta el títol de Westfälisches Volksblatt. És, per tant, una capçalera. Un cop per setmana, es distribueix el full de publicitat gratuït Paderborn Am Sonntag. [66] Mensualment també hi ha les revistes de la ciutat gratuïtes Das Heft[67], que contenen principalment informació d'esdeveniments i notícies culturals, així com port01[68] que apareix com una revista impresa i es pot llegir digitalment al lloc web de la revista de la ciutat, així com a la seva aplicació gratuïta[69] mòbil en telèfons intel·ligents iPhone i Android, i brillant [70] A més, la revista Die Warte für die Kreise Paderborn and Höxter es publica trimestralment a Paderborn, amb contribucions a la història regional, la literatura i l'art.

L'estació de ràdio local Radio Hochstift es pot rebre terrestre a l'àrea de la ciutat per sota de 93,7 MHz i 88,1 MHz, així com per sota de 87,6 MHz a la xarxa de cable. El programa de ràdio en anglès per a membres de les forces armades britàniques i les seves famílies és gratuït per rebre a l'àrea de la ciutat (BFBS Radio 1 des de l'estació de Paderborn-Sennelager: 105,00 MHz, a la xarxa de cable: 94,85 MHz; BFBS Ràdio 2 de Paderborn-Sennelager: 91,20 MHz). Des de maig de 2006, el programa de televisió multicanal BFBS està disponible digitalment i només pot ser rebut per persones autoritzades (via cable o satèl·lit). Des de la tardor de 2009, la ràdio universitària L'UniCo emet terrestre en 89,4 MHz, així com un flux web. [71]

A principis de 2007, WDR va establir una oficina regional a Paderborn. [72] Les contribucions regionals i les notícies rellevants per a Paderborn per als programes de finestres WDR (ràdio, televisió) provenen del WDR Studio Bielefeld. La televisió ciutadana de Paderborn i els seus voltants era l'Open Channel Paderborn, que havia de ser rebut a través de la xarxa de cable fins a finals de 2008. [73]

L'accés a Internet amb velocitats DSL està disponible a tot el centre de la ciutat, en moltes àrees també VDSL. A més, hi ha diverses dotzenes de punts d'interès públics a la zona de la ciutat. Amb més de 800 punts calents, la iniciativa Freifunk Hochstift opera una de les xarxes de ràdio gratuïtes més grans d'Alemanya. [74]

Institucions públiques

A la ciutat hi ha un estat i un tribunal de districte, així com la sucursal del centre de dades de l'administració financera de Rin del Nord-Westfàlia.

A Paderborn hi ha, entre altres coses, l'Ev. Hospital Sant Johannisstift Paderborn, el Brüderkrankenhaus St. Josef Paderborn i el Sant Vincenz-Krankenhaus Paderborn.

Educació
La primera universitat a Paderborn va ser l'actual Facultat Teològica paderborn, fundada el 1614 com a Universitat Jesuïta. Això la converteix en la universitat més antiga de Westfàlia. A partir de 1917, la universitat va ser anomenada inicialment "Acadèmia Filosòfica-Teològica". El Papa Pau VI li va concedir l'estatus legal d'una facultat teològica el 1966 i va confirmar els seus drets per atorgar els títols acadèmics. La biblioteca de la facultat és la Biblioteca Acadèmica de l'Arquebisbe Paderborn.

El 1790, l'escola normal va ser fundada a Paderborn per a la formació de mestres d'escoles rurals per al Bisbat. El 1965, va seguir la Pädagogische Hochschule Westfalens, Departament Paderborn, que va ser fundada recentment el 1972 com la Universitat de Paderborn. El 2012, la universitat va recaptar un total d'uns 38 milions d'euros en fons de recerca de tercers. [75] En el rànquing de finançament de la German Research Foundation (DFG) de 2006, la universitat es va classificar entre els millors intèrprets en els camps de l'enginyeria elèctrica, les ciències de la computació i l'enginyeria de sistemes. Les dues institucions de Fraunhofer a Paderborn treballen estretament amb la universitat. A més, hi ha diverses empreses conjuntes entre la universitat i la indústria d'alta tecnologia, i la Universitat de Paderborn té una de les taxes de posada en marxa més altes de Rin del Nord-Westfàlia. El 2003, la universitat va fundar una Facultat d'Enginyeria xinesa-alemanya (CDTF) a Qingdao, Xina, juntament amb la Universitat local de Ciència i Tecnologia. L'Institut Heinz Nixdorf HNI de la Universitat de Paderborn coopera amb el grup de projectes Fraunhofer IPT-EM.

La Universitat Catòlica de Rin del Nord-Westfàlia va ser fundada el 1971 com la Universitat Catòlica de Ciències Aplicades rin del Nord-Westfàlia i té ubicacions a Aquisgrà, Colònia i Münster, a més de Paderborn. La universitat té el suport de les arxidiòcesis o diòcesis d'Aquisgrà, Essen, Colònia, Münster i Paderborn com a accionistes de la Universitat Catòlica de Ciències Aplicades NRW.

El Centre de Formació per a Professions de Processament de la Informació, fundat per Heinz Nixdorf, és una escola professional privada, escola tècnica i escola professional per a la informàtica aplicada i avui una associació registrada sense ànim de lucre amb una altra ubicació a Bergisch Gladbach. Juntament amb la formació dual, els títols IHK s'atorguen, en el cas de formació purament escolar, títols professionals estatals (informàtic certificat per l'estat o assistent de tecnologies de la informació certificats per l'estat).

La Universitat de Ciències Aplicades (FHDW) va ser fundada el 1993 pel Centre d'Educació per a professions de processament de la informació. La universitat aprovada per l'estat en propietat privada té altres ubicacions a Bergisch Gladbach, Bielefeld, Mettmann i Hannover.

El districte té el suport dels sis col·legis professionals, que són el Ludwig-Erhard-Berufskolleg i el Berufskolleg Schloß Neuhaus per a l'àrea d'empresa i administració. Per a les àrees d'educació, afers socials, disseny i gastronomia, hi ha l'Helene-Weber-Berufskolleg, per a l'atenció social i sanitària l'Edith-Stein-Berufskolleg (patrocinador: arxidiòcesi de Paderborn), per a la tecnologia el Richard-von-Weizsäcker-Berufskolleg i per a l'economia agrícola el Gregor-Mendel-Berufskolleg.

Paderborn és la llar de diverses institucions d'educació superior.

A Paderborn hi ha tres escoles completes,6 escoles de gramàtica, una d'elles de propietat privada. [77] L'Abitur també es pot obtenir al Westfalen-Kolleg Paderborn. Paderborn té quatre escoles secundàries estatals, la realschule privada St. Michael[80] i quatre Hauptschulen.

Hi ha un total de 21 escoles primàries a Paderborn, de les quals set són escoles comunitàries (interdeconòcionals), dotze escoles confessionals catòliques i una escola confessional protestant.

Tràfic
Trànsit aeri

L'aeroport de Paderborn/Lippstadt, a uns 15 quilòmetres al sud-oest del centre de la ciutat de Paderborn, als voltants del districte d'Ahden de la ciutat de Büren, ofereix serveis programats a Munic, així com serveis xàrter a nombroses regions de vacances com Mallorca, Antalya o l'illa grega de Creta. Es pot arribar a l'aeroport a través de la Bundesstraße 1 i la carretera d'alimentació de l'aeroport, així com des de l'A 44 a través de la sortida de Büren. Cada 30 minuts surt d'un autobús exprés des de l'estació principal i arriba a l'aeroport en 20 minuts.

L'aeròdrom de Paderborn-Haxterberg, a l'extrem sud de l'àrea de la ciutat, s'utilitza principalment per al trànsit aeri individual i els esports aeris.

Trànsit rodat
Paderborn està connectat amb cinc sortides a l'A 33, que connecta l'A 2 Oberhausen-Berlín i l'A 44 Dortmund-Kassel.

Des de l'oest, s'arriba a la ciutat des de Dortmund/Soest a través de la B 1, que condueix en el curs posterior cap al nord-est en direcció a Detmold. Des de l'est des de la direcció de Höxter es pot arribar a Paderborn a través de la B 64, que continua en direcció nord-oest fins a Münster. Des del sud des de la direcció de Warburg/Korbach es pot arribar a la ciutat a través de la B 68.

Transport ferroviari

Estació Central de Paderborn (2005)

Paderborn Hauptbahnhof es troba al ferrocarril Hamm-Warburg, part de la connexió d'Alemanya Central des de la zona del Ruhr fins a Turíngia, Saxònia i Berlín; Aquí el ferrocarril de Senne es ramifica cap a Bielefeld.

En el transport ferroviari de llarga distància de viatgers, la línia IC Düsseldorf-Hamm-Kassel-Erfurt-Gera s'atura aquí. El transport local és servit per les línies RE i RB en direcció a Hamm-Düsseldorf, Herford, Bielefeld, Höxter-Holzminden, Göttingen, Warburg i Münster. La línia S-Bahn S 5 a Hameln – Hannover Hbf – Hannover Flughafen també acaba a Paderborn. Al desembre de 2010, el RE1 es va estendre d'Aquisgrà a Paderborn. Des de desembre de 2016, això s'ha interromput entre Paderborn i Hamm. Amb aquesta finalitat, el RE11 (Rhein-Hellweg-Express) va de Düsseldorf a través de Hamm i Paderborn a Kassel. A més, Paderborn també s'ha tornat a connectar a la xarxa de línies InterCity Express des de finals de 2010. Un parell de trens van des de Dortmund a través de Paderborn, Kassel i Würzburg fins a Munic. Des de març de 2016, les parelles de trens IC2 també havien d'estar en ús a la línia IC 51 entre Düsseldorf, Kassel i Weimar, però l'operació es va posposar per raons tècniques. En els propers anys, s'introduirà un interval de 2 hores a la línia IC 51 entre Düsseldorf, Kassel, Erfurt, Jena i Chemnitz com a part de l'ofensiva de transport de llarga distància de DB.

El ferrocarril de Senne que condueix a Bielefeld serveix a les estacions Paderborn Kasseler Tor i Paderborn Nordbahnhof a la ciutat central, així com les estacions Paderborn-Schloß Neuhaus i Sennelager als districtes exteriors. La nova estació del castell de Neuhaus està en funcionament des del 30 d'octubre de 2008. Des del canvi d'horari el 2015, la parada Ausbesserungswerk Paderborn ja no està servida; Les parades programades s'havien tornat rares i es van ometre a causa del nou servei de mitja hora a la línia ferroviària.

Fins al 1981, un Almetalbahn també va córrer a Büren. Aquesta línia també es va aturar a l'antiga estació de Paderborn-Wewer. El 2006, el ferrocarril de la vall d'Alme també va ser tancat per al trànsit de mercaderies i les vies van ser desmantellades. En els últims anys, s'han tingut en compte reactivar aquesta ruta per tal de connectar millor l'aeroport de Paderborn / Lippstadt amb el transport públic. Al desembre de 2015, l'associació local de transports

Paderborn/Höxter va registrar la ruta entre Paderborn i Büren en el nou pla regional de requisits de transport ferroviari de l'estat de Rin del Nord-Westfàlia.

Vegeu també: Estacions a Paderborn

Transport públic

El transport per carretera local a la ciutat és servit per autobusos urbans del PaderSprinter. El nom PaderSprinter per al transport d'autobusos va ser introduït l'any 2000 per la llavors empresa operadora PESAG (anteriorment Paderborner Elektrizitätswerke und Straßenbahn AG). El nom es va mantenir el 2003 quan PESAG es va fusionar amb E.ON Westfalen Weser a través de l'adquisició i fusió. Des de finals de 2012, el PaderSprinter és una filial municipal de Paderborner Kommunalbetriebe (PKB). Actualment, el PaderSprinter opera 13 línies principals (12 línies principals els diumenges), 7 línies de ramals i 8 línies d'autobusos nocturns al centre de la ciutat els caps de setmana i abans de les vacances seleccionades. [83][84]

Des de la ciutat, el transport públic està assegurat per autobusos regionals de BahnBus Hochstift GmbH (des de l'1 de novembre de 2008 DB Bahn Ostwestfalen-Lippe-Bus). Viatgen a Delbrück, Borchen, Büren (Westfàlia) i via Lichtenau (Westfàlia) a Warburg. Les línies d'autobús a Hövelhof i Bad Lippspringe han estat operades per go.on Nahverkehrsgesellschaft des de 2014. Els caps de setmana i abans dels dies festius seleccionats, 10 línies d'autobús nocturn expressen des de la ciutat de Paderborn fins a les altres ciutats i municipis del districte de Paderborn, així com a Schlangen i Bad Driburg. [85] Per als viatges de tornada a la ciutat de Paderborn, però, s'han d'utilitzar les línies d'autobús de dia normals. Les línies d'autobús regionals més importants són la línia d'autobús exprés S30 a Bad Driburg, la línia regional d'autobusos R70 a Alfen, la R82 a Atteln i Lichtenau (Westfàlia), la R50/R51 a Bad Lippspringe i Schlangen, la R20 a Hövelhof, la S85 a Lichtenau i Warburg, la S60 a l'aeroport i a Büren (Westphalia), la S40 a Delbrück i S80 a Brilon.

Tots els trens i autobusos regionals funcionen a tarifes uniformes dins del Westfalentarif. Fins a l'agost de 2017, els aranzels de l'associació local de transport Paderborn-Höxter (tarifa Hochstift) estaven en vigor. A partir d'agost de 2017, el nou "Westfalentarif" va ser presentat a Westfalen-Lippe. Això elimina la "tarifa Hochstift".

El tramvia de Paderborn es va interrompre gradualment a partir de 1951. L'últim tramvia va funcionar a Paderborn el 27 de setembre de 1963 des de l'estació principal fins al districte de Schloss Neuhaus. Poc després del tancament, les vies del tramvia van haver de donar pas a nous carrils i a l'antic model de ciutat amigable amb el cotxe.

Ciclisme

El 2004, la proporció de ciclisme a Paderborn era del 18% de les rutes dels habitants, una xifra superior a la mitjana de les principals ciutats alemanyes. Crida l'atenció que, a més dels alumnes, les persones ocupades i no ocupades amb vehicles de motor també tinguin valors ciclistes relativament alts, mentre que els estudiants tenen un valor bastant baix de només el 10%. Hi ha un mapa de la ciutat de bicicletes de 2002. [87]

Personalitats

Franz von Löher

? article principal: Llista de personalitats de la ciutat de Paderborn

Entre les personalitats més famoses nascudes a Paderborn hi ha el gravador i pintor Heinrich Aldegrever (1502-1561), la cantant i actriu Sophie Schröder (1781-1868), el farmacèutic i descobridor de la morfina Friedrich Sertürner (1783-1841), el polític democràtic Franz von Löher (1818-1892) i el lluitador de la resistència Josef Wirmer (1901–1944). Nascuts a Paderborn són també el pioner informàtic i empresari Heinz Nixdorf (1925-1986), el periodista i presentador Dieter Thoma (1927-2017), el polític i ciutadà honorari de la CDU Wilhelm Lüke (* 1934), el polític de l'SPD i membre del Parlament Europeu Mechtild Rothe (* 1947), l'artista de cabaret Rüdiger Hoffmann (* 1964), la portaveu del Tagesschau Judith Rakers (* 1976), la presentadora de televisió Stefan Gödde (nascut el 1975) i el

futbolista Alexander Nübel (nascut el 1996).

Entre els ciutadans honoraris hi ha el president del Reich Paul von Hindenburg (1933), l'arquebisbe paderborn Lorenz Cardenal Jaeger (1956), el president del Bundestag i exministre federal Rainer Barzel (1984) i l'arquebisbe de Paderborn Johannes Joachim Cardenal Degenhardt (1991).

Personalitats importants que van viure i treballar a Paderborn durant molt de temps van ser o són, entre d'altres, el pare jesuïta Friedrich Spee von Langenfeld (1591-1635, autor del Cautio Criminalis i opositor més prominent a la tortura i els judicis de bruixes), que hi va treballar entre 1623 i 1633 (estudiant de la Universitat Jesuïta, llavors professor de filosofia moral), el confessor de l'emperador Carles VI, Vitus Georg Tönnemann. (1659-1740), el compositor del Romanticisme tardà Engelbert Humperdinck (1854-1921), el Canceller del Reich de la República de Weimar Wilhelm Cuno (1876-1933), el bisbe d'Essen Franz Cardenal Hengsbach (1910-1991), el crític de l'Església i professor Eugen Drewermann (* 1940), el polític de la CDU Friedhelm Ost (* 1942) i el polític de l'SPD Ute Berg (* 1953).

Llengua
Paderborn pertany a l'àrea de captació del grup dialectal de l'oest oriental del baix alemany. El baix alemany encara és àmpliament parlat a la regió de Paderborn, però amb prou feines conreat per les generacions més joves. A la mateixa zona de la ciutat, l'antigament estesa "Paderborner Platt" o "Paderbörnsch" ja no es troba de facto i només és documentada pels ciutadans interessats per un sentit de tradició. S'utilitza gairebé exclusivament alt alemany amb peculiaritats i frases típiques de Westfàlia ocasionalment intercalades.

Del 2011 al 2021, la ciutat de Paderborn va ser membre corporatiu de l'Associació de Llengües Alemanyes. Per recomanació de l'alcalde, però, la comissió principal va decidir el març del 2021 retirar-se de l'associació. [88][89]

Paderborn es pronuncia en l'antic Paderborn Platt: Paterboärn,[90] en llengua col·loquial paderborn avui en dia Pad(d)aboan [?pad?bo??n][91][92].

Literatura

Alois Fuchs: Paderborn (= Westfälische Kunst). München Berlin 1965, DNB 451398297 (2., ed. u. erw. Auflage 1976, ISBN 3-422-00099-2).
Otto Gaul, Anton Henze, Fried Mühlberg, Fritz Stich: Nordrhein-Westfalen (Kunstdenkmäler und Museen) (= Reclams Kunstführer Deutschland. Volum 3). Stuttgart, 1982.
Alfred Heggen: Staat und Wirtschaft im Fürstentum Paderborn im 18. Paderborn 1978, ISBN 3-87088-217-4.
Karl Hüser, Jörg Jarnut, Frank Göttmann: Paderborn. Història de la ciutat a la seva regió. 3 volums. Paderborn 1999, ISBN 3-506-75690-7.
Uwe Lobbedey: Der Paderborner Dom (= Westfälische Kunst). München/ Berlín 1990, ISBN 3-422-06063-4.
Paul Michels: Baugeschichte des Paderborner Rathauses. Stadtarchiv, Paderborn, 1962.
Margit Naarmann: Die Paderborner Juden 1802–1945. Emanzipation, Integration und Vernichtung. Paderborn 1988, ISBN 3-924184-05-4.
F. Philippi: Zur Verfassungsgeschichte der westfälischen Bischofsstädte mit urkundlichen Beilagen. 1894.
Erich Keyser (Hrsg.): Westfälisches Städtebuch. Volum III, segon volum de Deutsches Städtebuch. Handbuch städtischer Geschichte. Stuttgart, 1954.
Manfred Balzer (Ed.); Heinz Stoob, Wilfried Ehbrecht (Hrsg.): Westfälischer Städteatlas. Lfg. 2, 11: Paderborn. Dortmund/Altenbeken 1981, ISBN 3-89115-015-6.

Pel·lícula

Paderborn - Der Dokufilm - Generació Geschichten einer (2014 – Director: Julian Jakobsmeyer)
Paderborn - La pel·lícula documental - Els anys salvatges?! (2015 – Director: Julian Jakobsmeyer)
Paderborn. Stadt im Wandel 1920–1960. DVD amb llibret adjunt. Direcció: Andrea Wirtz. Ed. per LWL-Medienzentrum für Westfalen, (ISBN 978-3-939974-71-0)

Enllaços

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Paderborn

Viquidites: Paderborn – Cites

Viquidites: Paderborn – Guia de viatges

Web oficial de la ciutat de Paderborn
Imatges de la ciutat de Paderborn a l'arxiu d'imatges del LWL Media Center de Westfàlia
Paderborn a les Kulturatlas Westfalen

Referències

? Població dels municipis de Rin del Nord-Westfàlia el 31 de desembre de 2020 – Actualització de l'estat de la població sobre la base del cens del 9 de maig de 2011. Landesbetrieb Information und Technik Nordrhein-Westfalen (IT. NRW), consultat el 21 de juny de 2021. (Ajuda)
? Principals estatuts. (arxiu PDF) Ciutat de Paderborn, 2010, consultat el 20 de maig de 2012.
? Districtes i xifres de població. [Consulta: 19 agost 2021'.
? Ortsteile Paderborns. Ciutat de Paderborn.
? Mietpreis in Paderborn. wohnpreis.de
? Preu del lloguer a Paderborn 2020 mietpreise.info
? Landesamt für Datenverarbeitung und Statistik Nordrhein-Westfalen: Kommunalprofil Paderborn
? Geologischer Dienst NRW: Geowissenschaftliche Gemeindebeschreibungen NRW. Paderborn (Memento de 18 de juny de 2014 a Internet Archive)
? Geologischer Dienst NRW: Erdwärme nutzen – Geothermiestudie liefert Planungsgrundlage (Memento de 14 de setembre de 2005 a Internet Archive) (PDF; 369 kB).
? Wald und Holz in NRW: Wuchsgebiete (Memento del 19 de juliol de 2011 a l'Internet Archive), consultat el 4 de gener de 2018.
? Jörg Jarnut: Langobarden in Paderborn? WZ 138 1986, S. 228.
? paderborn.de (Memento del 23 de desembre de 2015 a Internet Archive)
Diòcesi de Hildesheim. A: Lexikon des Mittelalters. Volum V, columna 16.
? Erich Herzog: Die ottonische Stadt. Die Anfänge der mittelalterlichen Stadtbaukunst in Deutschland (= Frankfurter Forschungen zur Architekturgeschichte, 2). Berlín 1964, s. 102–115.
? Rudolf Wesenberg: Wino von Helmarshausen und das kreuzförmig Oktogon. A: Zeitschrift für Kunstgeschichte 12, 1949, S. 30–40.
? Johann Josef Böker: Per Grecos Operarios: Die Bartholomäuskapelle in Paderborn und ihr byzantinisches Vorbild. In: Niederdeutsche Beiträge zur Kunstgeschichte, 46, 1997, pp. 8–27.
? Die Busdorfkirche in Paderborn. (Memento vom 18. Juli 2011 im Internet Archive) Aus: Deutsche Kunst und Denkmalpflege. 1/1986, ISSN 0012-0375, S. 53–56.
? Heinrich Schoppmeyer: Paderborn als Hansestadt. In: Westfälische Zeitschrift – Zeitschrift für Vaterländische Geschichte und Altertumskunde. 120. Banda. Regensberg, Münster 1970, P.349 .
? Herbert Stöwer: 700 Jahre Paderborner Rathaus: Ereignisse und Episoden der Stadtgeschichte. Paderborn 1979, p.5f .
? Heinrich Schoppmeyer: Paderborn als Hansestadt. P.353 .
? Max Braubach: Kurfürst Clemens August. Vida i significat. A: Kurfürst Clemens August. Sobirà i patró del segle XVIII. Köln 1961, S. 20–21.
? Henner Schmude, Michael Pavlicic: Preußisches Militär im Paderborner und Corveyer Land. (= Heimatkundliche Schriftenreihe. 21/1990). Paderborn 1990.
? Maximilian von Oertzen: Geschichte des 1. Westfälischen Husaren-Regiments Nr. 8 und des Reserve-Husaren-Regiments Nr. 5 sowie der anderen Kriegsformationen. Paderborn, 1939.
? Alexander Kaiser: Paderborner Infanterie-Regiment (7. Lothringisches) Nr. 158. (= Erinnerungsblätter Preußen. Volum 107). Oldenburg, 1924.
? Statistik des Deutschen Reichs. Volume 434: Die Wahlen zum Reichstag am 31. Juli und 6. November 1932 und am 5. März 1933. Berlín, 1935.

? Dominik Gehling (Hrsg.): Paderborner Zeitzeugen berichten 1933–1948. S. 80 ff. (en línia)
? Friedrich Gerhard Hohmann: Das Ende des Zweiten Weltkrieges im Raum Paderborn. S. 340 (en línia, pdf).
? Stefan Westhoff: Das Kriegsende in Paderborn: Die letzten elf Tage vom 22. März bis zum 1. Abril de 1945. 2008, S. 43 (en línia).
? Friedrich G. Hohmann: Das Ende des Zweiten Weltkrieges im Raum Paderborn. S. 346 ff. (en línia, pdf).
? Stefan Westhoff: Das Kriegsende in Paderborn: Die letzten elf Tage vom 22. März bis zum 1. Abril de 1945. 2008, S. 49 (en línia).
? Friedrich G. Hohmann: Das Ende des Zweiten Weltkrieges im Raum Paderborn. S. 384 ff. (en línia, pdf).
? Friedrich G. Hohmann: Das Ende des Zweiten Weltkrieges im Raum Paderborn. S. 374 ff. (en línia, pdf).
? Stadtverwaltung Paderborn:Paderborn Digital. consultat el 19 d'abril de 2018
? 1,0 1,1 Martin Bünermann: Die Gemeinden des ersten Neugliederungsprogramms in Nordrhein-Westfalen. Deutscher Gemeindeverlag, Köln 1970, 73 y 102 .
? Statistisches Bundesamt (Hrsg.): Historisches Gemeindeverzeichnis für die Bundesrepublik Deutschland. Canvis de nom, frontera i nombre clau per als municipis, districtes i districtes administratius de 27.5.1970 a 31.12.1982. W. Kohlhammer, Stuttgart/Mainz 1983, ISBN 3-17-003263-1, P.328 .
? Statistisches Landesamt Nordrhein-Westfalen: Gemeindestatistik des Landes Nordrhein-Westfalen: Bevölkerungsentwicklung 1816–1871. Düsseldorf 1966, p. 206.
? Statistisches Landesamt Nordrhein-Westfalen: Gemeindestatistik des Landes Nordrhein-Westfalen: Bevölkerungsentwicklung 1871–1961. Düsseldorf 1964, S. 422–423.
? Statistisches Landesamt Nordrhein-Westfalen: Die Wohnbevölkerung in den Gemeinden Nordrhein-Westfalens 1970: Ergebnisse der Volkszählung am 27. Mai 1970. Düsseldorf 1972, p. 44.
? Landesamt für Datenverarbeitung, Statistik Nordrhein-Westfalen: Sonderreihe zur Volkszählung 1987 in Nordrhein-Westfalen, Band 1.1: Bevölkerung, Privathaushalte und Erwerbstätige. Düsseldorf 1989, pàg.
? Landesdatenbank Nordrhein-Westfalen. Landesamt für Datenverarbeitung und Statistik Nordrhein-Westfalen.
? https://www.landesdatenbank.nrw.de/ldbnrw/online?operation=ergebnistabelleInfo&levelindex=3&levelid=1641932928255#abreadcrumb
? https://www.paderborner-konversion.de/ihre-fragen
? ICF: ICF Startup Paderborn. [Consulta: 16 febrer 2021].
? https://selk-talle.de/ Homepage der Evangelisch-Lutherischen St.-Michaelis-Gemeinde in Talle
? (5.11.2018) Westfalen-Blatt: Russisch-Orthodoxe-Kirche in Bad Lippspringe eingeweiht – Gemeinde zog in neues Gotteshaus, estat: 11 de setembre de 2019
? https://www.rokmp-bielefeld.de/de/kirchen-gemeinden/gemeinde-paderborn comunitat en honor de la Icona de la Santa Mare de Déu "Feodorovskaya"
? Statistisches Jahrbuch 2020 Stadt Paderborn, consultat l'11 d'octubre de 2021
? [1]
? Sabine Kauke: Coalició del consell de Paderborn trencada. A: Paderborn. (nw.de [consultat el 16 de desembre de 2017]).
? [url= https://www.wahlergebnisse.nrw/kommunalwahlen/2020/aktuell/a774000kw2000.shtml |access-date= 11 de juny de 2021]
? [url=https://www.paderborn.de/rathaus-service/politik/109010100000059336.php |access-date= 11 de juny de 2021]
? Neue Westfälische: A Paderborn el nivell de deute torna a pujar. [Consulta: 8 novembre 2017'.
? Google Books: Deutsche Staats- und Rechtsgeschichte. Per Karl Friedrich Eichhorn, Volum 1, pàgina 175, consultat el 28 de gener de 2018.
? Literatura: Gehrken: Westfalens Stadtrechte und Statuten, Paderborn. A: Wigands Archiv 2 (1828). A. Hübinger: Die Verfassung der Stadt Paderborn im Mittelalter. (1899). Rosenmeyer: Contribució a la vida del rebel L. Wichards ... A: Troß' Westfàlia (1825). Gehrken: Bemerkungen über den Aufruhr in Paderborn ... ibid. 2 (1825). Max Wegner: Borius Wichart (1939).
? Michael Dreier schafft a Paderborn den Durchmarsch. A: Westfälische Zeitung. 26 maig 2014, consultat el 26 de maig de 2014.
? Pàgina de la ciutat de Paderborn, descripció de l'escut d'armes, consultat el 24 de desembre de 2013.
? Tria la ciutat germano-francesa més popular agermanada amb ARTE. arte, arxivat de l'original el 22 de gener de 2013; [Consulta: 6 gener 2013'.
? Pàgina principal der Stadt Paderborn:German Französische Partnerschaft, consultat el 3 de novembre de 2017.
? Pàgina d'inici der Stadt Paderborn: Städtepartnerschaften, consultat el 3 de novembre de 2017.
? Cf. Karin Hartmann: Schon schön. A: moderneREGIONAL, 16, 1 (gener 2016).
? Lichtenturm auf warttuerme.de
? Pàgina principal de l'associació TC Grün Weiß Paderborn, accedida el 14 de desembre de 2014.
? Luftsportgemeinschaft Paderborn e. V.
? Sportland NRW: NRW-Sportschulen, Stand Schuljahr 2017/17, consultat el 13 de novembre de 2017.
? paderborn.de (Memento del 23 de desembre de 2015 a Internet Archive)

? Lloc web de Paderborn Am Sonntag.
? Web de la revista de la ciutat Das Heft
? Web de la revista municipal port01.
? Informació sobre l'aplicació "port01".
? Web de la revista de la ciutat "Hochglanz"
? Còpia arxivada (Memento del 7 de desembre de 2009 a la pàgina d'inici del projecte Internet Archive).
? Manfred Schumacher: Meine Stadt Paderborn auf wdr.de, consultat el 17 de maig de 2022.
? Consell d'informació de l'Open Channel Paderborn sobre la seva actitud.
? «Comunitats Freifunk a Deutschland» (en en alemany).
? Kurzporträt – Die Hochschule im Jahr 2014 (Memento de 26 de març de 2014 a Internet Archive)
? Paderborn Cityportal – escoles integrals. A: www.paderborn.de. Arxivat de l'original el 6 de febrer de 2016; [Consulta: 6 febrer 2016'.
? Paderborn Cityportal – Gymnasien. A: www.paderborn.de. Arxivat de l'original el 6 de febrer de 2016; [Consulta: 6 febrer 2016'.
? Ofertes educatives – Westfalen-Kolleg Paderborn – Weiterbildungskolleg des Landes NRW. A: www.wkpb.de. [Consulta: 6 febrer 2016'.
? Paderborn Cityportal – Realschulen. A: www.paderborn.de. Arxivat de l'original el 2 de febrer de 2016; [Consulta: 2 febrer 2016'.
? Benvinguts – Realschule St. Michael. [Consulta: 2 febrer 2016'.
? Paderborn Cityportal – Hauptschulen. A: paderborn.de. Arxivat de l'original el 2 de febrer de 2016; [Consulta: 2 febrer 2016'.
? Paderborn Cityportal – Escoles primàries. A: www.paderborn.de. Arxivat de l'original el 6 de febrer de 2016; [Consulta: 6 febrer 2016'.
? PaderSprinter: Liniennetzpläne.
? PaderSprinter: Nachtbuslinien.
? BahnBus Hochstift GmbH: Paderborner NachtExpress (Memento del 17 de desembre de 2006 a Internet Archive)
? Presentació de la mobilitat respectuosa amb el clima per la ciutat i el districte de Paderborn, hi ha 5,5, dades segons el pla de desenvolupament de trànsit de 2004. (PDF; 6.4 MB) Arxivat de l'original el 14 de juny de 2013; [Consulta: 5 agost 2012'.
? Presentació Mobilitat respectuosa amb el clima per la ciutat i districte de Paderborn, allà 5.4. (PDF; 6.4 MB) Arxivat de l'original el 14 de juny de 2013; [Consulta: 5 agost 2012'.
? Les ciutats com a infermeres lingüístiques. Verein Deutsche Sprache, arxivat de l'original el 10 de maig de 2012; [Consulta: 30 gener 2012'.
? Hans-Hermann Igges: Debat sobre gènere: Verein Deutsche Sprache critica la retirada de la ciutat. [Consulta: 6 setembre 2021 no fet».
? Cf. Richard Knoche: "Niu lustert mol!" Plattdeutsche Erzählungen und Anekdoten im Paderborner Dialekt. Cel·la de 1870.
? Vegeu Achim Elfers: Kleines (ost)westfälisches Wörterbuch. Verlag Ch. Möllmann, Borchen 2008.
? Cf. Antje i Karl Telgenbüscher: N Paddaboana zun Anschneiden. Comentaris sobre la llengua col·loquial paderborn. Takt, Paderborn, 1997.